

Stämningens och uttrycks
anteckningar

under storstrejken i Högerns
1909

1909

d: 4. Augusti

Efter den föregående tidens variabla väderlek
ingick Örnsdagern den 4de med en stulande vackert
väder. Solen lyste så vackert fin en klarblå
himmel, men i människosinnet lystes det ej,
där härbode mörker, hat och bitarhet.

Men kunde gerrast på folkets uppträdande
märka, att något ovanligt var på färde.

Det förefanns ingen brädskå med en hastigt
infunna sig på alltsåplatsen, stegen var dro
jände och skyggt sig om sig ikring, liksom
vore man pått för något, hörd för att möta
någon och kommit till tals med sina
kamrater. Det var mycket många af de inred
besinningsfulla, som stände den frägen
framför sig: hur skall det egentligen bli
af detta och vem skall jag egentligen lyda,
min chef, som vill mig väl, eller hufvudet
i folkets hus, som endast förs mig ut i en
stort slände.

Socialistcheferna gingo statta och kavata
omkring och sålde ^{sing} hufvudet högt i väder,
liksom om deras personligheter i dessa sngas
betyde något stort och högt. Men kunde
tydliggen se på dem att de gladdes öfver,
att den djefondska drakbäv, som de i
äratal hade lof utbå, nu äntligen ~~spred~~
~~uppgick~~ bar frukt. Men man sig också på
dem, att den roll de spelade stigit dem
ät hufvudet, men iske desto mindre vore
de hafva ropat ut och sagt så här till folk:
se hit godännes, här går vi N° 169, 383
731 o. s. v. det är till oss ni som skall se
upp, det är till oss ni skall sätta er till,
ty vi äro vi folkets herren! Ni spela förs eder
in i en tidswarf där inget skall göras, där
ingen skall lyda utan alla befalla, det drömda

tusen åriga riket är i antygnen, vi socialismens
 apostlar och bannefjäre ska hjälpa er att
 eröfva detta rike. Hja, vora vi det! Men, dit
 är vägen temligen lång, sannoligheten har
 en tryggad väg mingen knagglig och svår
 vordning innan den dagen går in. I den
 kommit är lysa om i många årtusender,
 liksom den också kommit att bleka många mil-
 lioner socialistiska, utan att ens en skymt
 af det af socialisterna drömda samhallet
 syns till. Socialistiska samhallet är en praktisk
 synpunkt som utgörbart, en kommit 2
 studium, som saknar praktisk grundval.
 Arbetet påbörjades i vanlig ordning kl 6 på morgonen i
 samtliga stenkolsverkets verkstäder, men omkring
 9/10 delar af arbetarna vägrade upptaga arbetet, hvarför
 detta också afstannade. Vid närmare undersökning
 befanns en total kallbyggare villiga upptaga grufarbetet
 och man funderade för en stund på att försöka detta
 behaktet "Oscar" i gång. Som dessa arbetslösa ej
 hade sin arbete i detta behakt, beslöts, att man
 skulle latta om arbetarna och intaga de stenkolens
 arbetsrum. Efter fjertigens lätning upskjöt
 emellertid arbetets påbörjande till påföljande dag.
 När, man närmare granskade förhållandena vid
 fabriksområdet befanns också här omkring 100 tal
 arbetslösa. Dessa ordnades nu så att fabriken
 "Blåvalla" kunde igångsättas och med dessa
 arbetslösa fortgick arbetet obehindrat.
 I stället vore alla skjutna inställda emellan
 de flesta kuskarna gick ned i storstrekan. Endast
 tvänna kuskar, Peter och Pål fortsatte som
 vanligt sitt arbete, icke frågande efter kuskarna
 ternas lock eller hotande.
 Bland kuskarna fanns villervalla. Gårva förmannen
 Magnus var villervallig om han borde eller icke borde

sluta sig till de strejkande. Rådslan tog emellertid
 till åsidos och han slöt sig till de strejkande.
 Endast Johannes och Jöns samt August stannade
 lugnt kvar på sina platser, gifvande katten i
 strejkan.

I elskensiska verkstaden färdde däremot
 ett helt annat förhållande, här strejkade alla
 arbetarna, utom fyra, nämligen Axel och Birger,
 som tryggat stodo kvar på sin post. Men
 så äro båda dessa gossar, män, som gå sin
 egen rätta väg, ockbjörande om hvar Kona-
 aterns säga om dem.

Att ett sådant uppkäse i Verketiden var ej
 att förundra sig öfver. Den socialistiska
 andan är stark och djup bland detta folk. Och
 att de äro förhållandevis borta väl till stor
 del uppå, att man här har en af socialismens
 ifrigaste förpråkare, nämligen Svafvaren N:o
 383 Axel Ahlgren. Det sägs om honom att
 att var hvar bejafvet honom med ett godt
 profund, särskildt är han orädd och uppträder
 gärna i debatten. Hans stämmor och öfver anna-
 ledes har han uppträdt såsom den ledande.

Än om det socialdemokratiska partiet har han
 intagit en bemarkt ^(plats) och detta parti har ständigt
 skjutit honom framför sig, ty hans kullvogs-
 mater har sällan förnekat sig, genom hans
 skänskete hafva många tvihägnarna blifvit
 vunnna för socialismen. En sådan person
 borde för ringa tider sedan varit utsedd i
 grunden, så hade han fått färre tillfällen att
 sprida sina giftiga idéer och åstadkommit
 mindre ont.

Imperialisterna på Rys äro temligen vacklande
 i sina socialistiska åsichter. Man kan tryggat
 säga, att bland dem har socialismen inget

symmetligen tacksam försvär. Af dessa äro blott en tretal
utpräglade socialister.

Det sägs, att bland järnvägsarbetarna socialistiska
tänkesätt icke skulle vara på värdt utbredda, emedan
dessa arbetare mestadels äro äldre pensade män.

Men äfven här var arbetet fullständigt nedlagt, inga
lok voro i körelse. En af dessa arbetare, som
tidigare afskedats, men återkommit och återigen
erhållit sitt förra arbete, går gemensamt sak
och går ut i strejken.

Socialisterna hade för morgonen vid alla de
vägar, som ledde till arbetsplatserna, utsett
vakter för att öfvertala alla arbetsvilliga att del-
taga i strejken. Där man icke ville lyssna till
dessa tal, befordes en man skulle hafva med
sådana arbetsvilliga i häkornst, då arbetet
åter engång sattes igång, ty det var ju en så
särskild sak, tyckte socialisterna, att de så
skulle vara icke bestämmande, som också
kom att kommandera arbetsföreländ.

Då arbetsplatserna blifvit förklarade fridlysta
och jagbar och förmån blifvit tillagda fulla
makt och myndighet, vägrade man sig icke in
för sjelfva arbetsplatserna, utan gick åtriga sig
med att fetta posten vid vägar och i groparna,
under det andra med fiskare för ögonen för
arklunkarna och andra utpräglade platser, öfverför
terrängen, spanande och spjande för alla arbets-
villiga.

Men äfven om arbetsplatserna var fridlyst om-
rade, så ingen icke arbetsvillig hade något att
skaffa och som var ^{belaggt} med straff att betrakta, så
berättas det, att Alf: Larsson i sin ifver gick så
fjängt, att han trängde in "beaktat Jönns
tarkbod". Uppmärksamgjord af jagbar på en
område var fridlyst, blev han arresterad och man på

att jagden skulle passa sig, annars kunde det bli annat af jor' honom.

Men schaktet Ober antastade Per Nilsson arbetsvilliga. De arbetsvilliga skulle hafva ordentligt for' skullen, tyckte han.

Under de dagas skattefragor var brannande pa' Hjornes, upptradde Per Nilsson som en ifrig forjaktare for' att arbetarna sjelfva skulle betala sin skatt.

Huru, samtidigt ingaf han en skrift till taxeringsnämnden, om att blija befriad for' skatt, ty han hade sa' manga barn. Nu i storstryken skulle Per ja' erfar att man i glömt bort detta.

Per Nilsson ^{riktade} pa' storstrykens forsta morgon tag i arbetsvillige N:o 10 Nils Carlsson. Bada dessa arbetare ara' fran en trakt i Halland. Per sporde om Carlsson, om han var en redig hallanningapag, som ville arbeta, da' andra strykte. "Javisst, ar' jag sa', jag arbetar for' att forsäja mig och min familj," svarade Carlsson. Det ar' sa' mycket som skulle tillfortfor Carlsson och skatten ar' icke det minsta, for' jag skall säga dig Per, att vi ha' att betala skatt äfven for' sadana stackare som i orten med detta." Per blevade argt, men tog, under det Nils Carlsson lugnt fortsatte sin väg upp pa' gampen; han pekade mig framdeles utsa' i fred for' Pehrs ofvettalningar.

Om man skulle analysera Per Nilsson, sa' måste det man ges att karlen ar' orädd i sitt upp- och trädande. Huru detta ar' också den enda for' tjänst han äger, ty i ofrigt ar' han en stor fantast, som i engang ville se, hvilken omkär- ^{hopp} lig ^{han} i verkligheten ar'. Huru uppträdande ar' icke farade mig någon som helst en svarskänsla, ty han låter sitt ordboomerall frän flida, bymbaligen berömd af en höra och punkas af sin ägare post, obekymrad om hussu-

virda han med sine tal skader eller bærer. Gernad
 virda han också spela något färd, i det han i sine
 tal blir ikring sig med en massa ord och ord-
 vörningar, tydligen hentade från någon af
 Jakobsgården. En sådan person bör observeras.
 Hans förhållanden bör noga granskas, ty det är
 genom ~~dem~~ ^{både} (omväntas tal, som man uppr-
 hetsas, och på de frite hållas, ja, komna sådana-
 då påjäsas ästadkomma star oroda och
 villsvalla.

En annan af strykvärvarna, ~~den~~ "Janat iken",
 som den N. O. Nilsson, gick omkring och skav
 tändes öfver, att det verkligen varit på usla
 personer i arbetarnas led, som dessa arbets-
 viliga. Denne person företar i sine uppträdande
 spelfva attigbeten. Men på djupet ligger
 råforn - där bar detans arga list. Hela
 denne persons lärdom består i en godkäfvs-
 upplaga, ^{hentad ur} den socialdemokratiska pressen.
 N:o 93 Aug. Nilsson, känd som stryken
 1897, är också en fanatisk anhängare af soci-
 aldemokratien. I sine uppträdande är han en
 hänsynslös krakel, som ej skyr att angripa.
 Storstryken var för honom, förstas, något
 behygligt, liksom att skada den kunde ästad-
 komma för arbetsgifvarna, givet glädjesom.
 Då en kvinna omring, att saken skulle var att
 gräta öfver, så slag han till att flotskulle,
 och tyckte att man borde vara glad öfver att
 man ärothligen kommit fram till storstryken,
 ty nu skulle ärothligen arbetarna få arbets-
 gifvarna.

Alfred Larsson berättar 2/3 anarkistiska ~~tal~~ [?]
 och 1/3 del onnskliga tändbränt. Han är lik den
 påa ohuggna stenen och saknar en politisk.
 Hans uppträdande kännetecknas af ett stort

arbetsvarnare, utan det ringaste innehåll.

Skina gassar de yttersta spitsarna i den socialistiska rörelsen på Höjensås. De hade alla varit för länge tider sedan snappas. Men, kanske framtidens på något i den vägen i sitt skåte.

Det berättas om Per Nilsson, att han på det möte, som hölls i Fivalisalen, till dags gäddan, skulle hafva yttrat sig så här: "O vänner vi bereda oss på att göra en extra julkylning i sommaren, låt oss därför äta och dricka och vara glada."

I ännu ifriga sträfkårforce antecknas 731. A Larsson, 169 Per Nilsson, 383 Axel Ahlgren, 93 Aug. Nilsson, 553 N. O. Nilsson, 933 H. F. Lundin, 657 G. Söderberg, 816 L. Carlsson, 680 H. Lindgren, 805 A. Lind & L. Carlsson
1114. Albin Jönsson
Rjellberg m.fl. Öfverallt var man på morgonen för att göra på, att inga arbetsvilliga uppfylla arbetet.

En ständig ström af högtidsklädd folk strömmade hela dagen genom gatorna och mötet är den s. k. "Folkets park", där ständiga möten hållas. Äfven kvinnornas uppmärksamhet är inriktad på till dessa möten. Om man af den ständiga strömmen till Folkets park skulle viga falla en ömdöme, om huru många af Verkets arbetare som omfatta Socialismen, så kan man utan öfverdrift påstå, att omkring $\frac{3}{4}$ delar af arbetsbefolkningen omfattad denna åskådning, och kvinnorna äro i många fall lika ifriga socialister som mannen.

Den af Disponenten utfärdade uppmärksamheten äro gå rind i storstriken, utan stanna kvar vid arbetet, hvilken proklamation utdelades dels på gatorna och dels i Fivalisalen, kallades mycket skarpt, och betraktades af Socialisterna som en bluff. De i hvars händer detta papper påkände, påderref det somnad.

På aftonen blæste musikken fra torget. En hel del folk var da i porselse og man syntes tage saken ganske læt. Men, for den alværlige betragteren isig men saken med en viss betæmning, ty hvar Högerns särskildt beträffar, firade dess arbetare graföl öfver de fri och rättigheter, som de intie denna (kommit i åtnjutande utaf. En god sak var att krogerna och utomhussternas ställena voro stängda, inga spritdrycker fick utlunnas. Denna anordning hade redan tve en del träd i verkställighet mindagen den 2de. Även om man innan spritförbudet trädde i verkställighet, försat sig med spritdrycker, jäcksom inga ordningar, att gick lugnt tillväga.

För ordningens upprätthållande voro länspoliserna Berg och Persson tjänstades, dessutom hade litet följgts en afdelning kavalleri, som uppslag lages fra Cammel Johansson's gård. Vædet var under hela dagen en vackert pommarsväder. De solen delade i vester och nattens skuggor lågrade sig öfver parrhölet, da hade Högerns upplejort storstrjken's första dag.

d. 5 Augusti

Thorshdagen den 5te ingick med vackert väder.

Så de arbetsvilliga fortsätta arbetet på bruket, där ansvärsellan lyder, som omkast om dagarna.

Med de arbetvilliga vid gruvorna har inget arbete påbörjats i dag, emedan en del af dem litet skrämma sig af socialisterna och uteblifvit.

Men det icke hade varit skil i att låta dem fortsätta arbetet i går?

Kavalleritroppen har förelagit en ridt genom parrhölet, hvilket väcker en viss upseende.

Alfred Larsson trädde, att den icke skulle på något sätt utstå i Högerns, utom i det fall

en jödoänne tröt, ty vi kunde her ikke se alle for
hvilket det kom en ga.

Her ved Aehlström som jense og Jørgen Jørgensen
som bevakende fæstags på eftermiddagen körning
med det ene Lokot, hufvudsakligen för förflyts-
ning af några godssegel.

Oaktat väder är vackert, är gatorna ikke så
symmerligen stätt befolkade. Men folkets park
Hager den, gånge och cyklande strömmar folk-
massen dit, där dagligen tvänne måten hållas.
Fivali är stängd för de strykande, hvarför
dessa förlygt alla måten till folkets park.

Angriket och ledningsrättningen hållas stängda.
Her har aflupit lugnt och stilla andra
dagar.

d. 6. Augusti

fredagen den 6te ingår med lika godt väder,
som föregående dagar. Allt her ligger fortfa-
rende om vid gatorna. På Banket ser
enot fortgå arbetet. Lastning af en skomatskepp
har i dag påbörjats. Låsom Lokjörntjentgör
Ingenieur Callson, som veder sig till.

Aflöningen utbetaltes i dag i vanlig ordning.
For den som hade skuld till Bolaget afrygs i
hela skuldbeloppet, utan afrygs skulden som vanligt.
Denne konstlignelse, tyckte man, vara en vackert
drag af lifpennan och man kunde ikke nog
fina och berömma detta.

Her den föga två gånger om dagen i folkets park,
dit man passer i stor myckenhet.

d. 7. Augusti

Lördagen den 7. Torghandelen går som vanligt om
torgsdagarna, men köplusten är ringa, beroende
väl dertill, att man försäg^{sig} föra strykens
böjien. Folkmängden är större än vanligt, de stry-
kande befolka torget i stor myckenhet.

Först i dag har jag observerat en berusad per-
son; detta var en p. s. banksarbetare, som varit

öfver i Helsingör och bonabet för den danska spriten.

Lagen förflöt lugnt och stilla.

d 8. Augusti

Lördagen den 8de. Vädret är lika vackert, som föregående dagar. Men märker ej stort av strö-
strjka pågar, dygen är lik alla andra söndagar.
En massa folk, män och kvinnor, ja, äfven barn,
trappa af till folkets park, där de skinka
socialisternas gud, Riksdagsmormen och Redak-
tören Christiernsen från Helsingör, håller
tal.

d 9 Augusti

Måndagen den 9de. De strjckande äro mut-
och plitigast i rörelse om morgonen, då de
svärna som bin, för att hålla reda på och
anteckna alla som äro arbetsvilliga. De tala
ej med de arbetsvilliga, men de se med ont
ögon och skulle snart döma af deras grymma
uppsyn. När man läte ja sin förtal-
ning, äro de äro några färliga skalar. Men,
det här kanske till fjärdan, att som socialist
skall man visa grym uppsyn.

Arbetskon har ingen enda gång blifvit stas-
nunder föregående veckan. Men de arbets-
villiga äro naturligt vis utsatta för skarp
påtryckning, att göra gemensam sak med
de strjckande.

Inget arbete är önnu upptaget vid grufvorna.

Pumporna och elektricitetsverket hafva den
gångna (likson också i dag) ^{varit} full gång.

Arbetet föras fortfarande vid Banket, äfvensom
lastning både till sjöss och på jernväg.

En lastningsbuss lag på en bås och tjärade. Den
skall komma till lastningen, både man till
honon. Samt, berode han, och staj mig från
Banket. På vigen till honom måtte han
strjckvärföre. Så han, både dessa till honom,
den skall strjcka. Jämvist skall jag på, berode han,

"om vi vill ätaga en försäja hustru och barn."
 Nå, det kunde icke strejkrörelsen ätaga sig.
 "Ja, då går jag ut och lastar, för det känns sig
 bättre än strjka, sovde mannen och dermed
 gick han sin väg till hemmet för att taga del
 i arbetet."

d 10 Augusti

Tisdagen den 10de Äfven denna dag ligger det
 egentliga grufarbetet nere. Det emogs ej vid
 vändigt sätta arbetet igång med de 7 anmälda
 arbetsvilliga.

På Banket pågår arbetet ostörst, ytterligare
 tvänne arbetsvilliga ha anmält sig till
 stället.

Hästarna fräsa som vanligt tvänne gånger om
 dagen i Folkets park, där alla de arbetsvilliga
 först uppräknas och sedan blifva utskredda.

d 11. Augusti

Onsdagen den 11te Loket som förtjfarande förs
 af Ingeniör Carlsson med Kontorsgossen Hentz
 som fyrrare företager dagligen regelbundet
 lastningsturen. Arbetet på Banket pågår
 dagligen. I grufvorna ligger arbetet fortfarande
 nere, emedan de arbetsvilliga ännu anses följä,
 för arbetets igångsättning. Hästarna i schaktet
 Ober äro sedan i vinterns upptagn, och
 stationerade på grusbete. Många af dessa
 hästar hafva icke varit uppe ur grufvorna på
 många år. De prisa sig nog lyckliga öfver
 att hafva kommit upp och se solen.

På N:o 710 Pahlsson en dag såte vid bordet
 och intog sin måltid, fick han besök af
 tvänne strejkrörelse, som, då Pahlson var
 arbetsvillig, uppmånade honom att strj-
 ka. Men, detta var Pahlson icke villig till,
 han förklarade, att han förtjfarande kom att
 arbeta, för han hade icke råd till att gå och
 bli drunk. De strejkrörelse blefvo för

påträngande och ej gärdade mig af att vilja afslags-
 na sig, blev Pålsson ond, föllade en för bordet
 liggande knif, under det han yttrade: man har
 sagt, att jag en gång varit galen, jag kan bli
 det en gång till, och dessmed höjde han knifven
 och gick löst på strykräffvorna, hvilka emell-
 lertid nu prunnas för godt ett skymd samt
 betta sig i säkerhet utom dörren. Sen
 där klyftgårdens förskaffer mig Pålsson
 pres för vidare besikt af strykräffvorna.
 En dag sprids ett rykte att väntledningen
 skulle afstängas. Alla gamla kar och
 byttor kommo nu fram och det blev ett
 förligt pip och lefverne med väntbarnning,
 ty utan väntan kunde inguad vara, kaffe &
 surran kunde ju vi också hitta på och
 stryka, och det vore ju höjden af allt
 ondt. Men, vi förklarade ett annat rykte,
 att Ahlqvist sagt: väntledningen den
 strake min själ ju och vi dragnon en
 lemnodens snets. Jo, jo, den där Ahlqvist
 han är en riksviktig person i dessa dagar.
 Lommonen och Lomnepolisman hafva
 i dag sökt efter tidningen Tiden, som i
 sitt sedvorte nummer har uppmär-
 vngtänkarna att göra upprov.
 Henrik spelade på torget. Vädret är
 riksom föregående dagar mycket godt.
 Torisdagen den 12te efter föregående natts blåsiga
 väder har det återigen i dag blifvit vackert.
 Någon förändring i situationen har ej inträffat.
 De arbetsvilliges antal på Banket uppgår till 98 per-
 soner.
 Sked loket har nu i dag företagit lastning från
 Schakten.
 Handelsomsättningen i butikerna är ganska liten

d. 12 Augusti

det klagas öfverant öfver tryckta tider.

Lärarnamnens beslag i Kyrningen Bland resulterade i ett exemplar, som tillhörde ungdomen, grafarbetaren Martin Olsson.

Ingen riden fortfarande öfverant, men det är ett tryckande lugn, som hvilar öfver samhället.

d 13 Augusti

Fredagen den 13te till lät regn har fallit för morgonen. Uppåt dagen var vackert väder, med bläsigt. Tio de arbetsvillige för Bruket har yttre sigare 6. anmält sig. Deras arbete blef af kort varaktighet, ty de lemnade återigen sitt arbete, och slöt sig till de strejkanne.

En större förmiddag afhålls af de strejkanne i Jakobs Park. Men det är ett lappat Kalas. Restenkätaren Nils Jönsson skall bestå Kaffet, i öfrigt skall deltagarna själva bestå sig med socker, grädd och bröd.

Figguristor är riden i förrelse, för att tiggas ihop frimingar och tipsföremådenheter åt de strejkanne, ganska tidigt att tuggripa en sådan åtgärd, tycks det.

Arbetarna lär hafva yttrat, att de vore betänkta på att inköpa stenkalsverket och Jakobs samt drifva det för egen rikning. Samtidigt som detta sker, kommer disponenten, tjänstemän, jaggar och alla arbetsvillige att afskedas. Som disponent har man tänkt sig Axel Ahlqvist, med en tillhörande rid af Per Nilsson och Per Larsson Aug: Nilsson mfl.

Arbetarnas egen affär, karakteristiskt för öfrigt förknippning af storstrejken, deras karakteristiska förändring har öfvergått till i strejken. Karakteristiskt styrelse har varit i Skillingen, för en om möjligt för karakteristiska att återgå till arbetet. Jo, jo, då det gäller arbetarnas egen sak, då söker man på ett sätt för att det till egen fördel.

Wid festen i folkets park medverkade Skulleman hundra
med sin sängföreläsning.

På aftonen utgjordes Disponenten Högkita uppdrag,
hvilka dels utlemnades till folket och upplägs vid
fabriksrum, med uppmärksamhet återgå i arbetet, men
i händelse af fortsatt arbetsvigran, men tråkande
att vid igångsättningen felats i kunde berättas
alla arbetare. Dessa uppdrag emottogs som kall,
många skriande derit. Högkita arbetare äro
ännu stora i ord och handling, trots det
att de genom sina tiggallistor öppet visa,
huru dåligt och förtviflade det i själva
verket är.

Den under dagen påtände påståen turtag på eftermiddagen
och var ^{på} gvalen stundom orkanatad. På
gvalen var likväl påt mycket folk i rörelse.

Lugn och ordning råder ännu, tack vare
misslycksföreländet. Högkita har alltså varit
så mycket som i Starstrejksvagnen.
Aflöning till brukarbetarna utbetaldas i ordning
i folkets park på de arbetsvilliga förtjänd
hvarje dag ^{ordning} och denna montering är näst
turligtvis iske af det behagligaste slaget.

De arbetarna komma till värdet, säger Rom-
qvist och detta tror han naturligtvis också
då skulle alla arbetsvilliga likt skolliga jä-
föras ut ur landet, jämsamt om någon, om
något annat land ville taga emot dem.

Under alla förhållanden äro dessa arbetsvilliga i hans
ögon inga ministrar, utan en vicekänd, som skulle
jagas af alla proletärer, i ena landet. Men det
finns så många spåren, som följakt sig, och
det går väl så också med Romqvist spåren.

Lördagen den 14de Det blåriga väderet håller
fortfarande i sig, men solen lyser stundom igenom,
och ger dagen liksom en lifligare färg.

d 14. Augusti

Själva socialistchefen, Alfred Larsson, glöder
 sig öfver det genomgående gynsammand väder.
 Det är akkurat - både han - som om "vår Herre"
 hade ett stort bebyttie arbetarnas strijk,
 ty han gifver oss alla dagar ett godt väder.
 "Vår Herre" är ett ganska egendomligt uttryck i
 en socialist's mun. Jag hade emallt troe, en
 socialisterna i vilka veta af honom, utan gifvit
 honom blot ett afsked. Men, kanske de ändret
 i tankarne och börjat tro på honom. Men
 frustas tro detta, då man här en af de argaste
 socialisterna yttrar sig så.
 Tillförelsen af lifsförnödenheter är denna
 dag lika god som föregående torsdag.
 Men kommersen går skett, en mycket
 plia till öfverlopps. I butikerna är den
 gamla lifliga lördagskommersen borta, alla
 lida under trycket af arbetsstillståndet.
 Folkmängden på torget är ganska stor, emedan
 de strejkande äro församlade i "stora myckenheten".

d 15 Augusti

På torsdagen den 15de. Det blåniga väder har
 lagt sig, ett vackert väder råder nu återigen.
 Alla stallets strejkande kuskar har i dag
 återgått till arbetet och synes vara nöjda
 med den del de tagit i strijken.
 Föredrag hålls på f.m i folkets park, dit
 en mycket stort folk har kommit.

d 16 Augusti

På torsdagen den 16de. Arbetet ligger öfver,
 denna dag nere i grufvorna och folket är
 fortfarande nöjda för strijken.
 På Banken fortgår arbetet, 4 arbetstilliga ha
 återgått till arbetet.
 I folkets park fortgår upphetsningsarbetet
 oförminskadt. Lutherkatan fortgår också där,

Jacket höjer sig born om ingen strykt frjick.
Och soch kunnas bak om det hela en hel del
litter vid i frontiden.

På åkerbruket har röghästen i dag frjick-
jats, men rjaren är omme dilligt mjoged.

Disputationer förekommer här ofta blott
jacket, hövnde sig om stryken. Att
arbetarna dervid skule gå segrande ut
striden, hilla dessa på säkert före, och så,
om de blifve de vinnande, skule en ny tingens
ordning inträda, där endast arbetarna
skule bestämma hvar det skule vara.

En arbetare och en kvinna rikade i dilligt,
både vore af motsatta åsigter. Se så vi
komme till makten - både arbetaren - på skule
vi stifta ossra lagar, blott omme skule det
bli den första lagen, att alla gamla gubbar
vid 60 års ålder skule skjutas, ~~men de~~ ^{fr de gamle}
djeplarna gå bara i vägen för de unga.
Men du kan ju sjelf råka till att bli 60
år och på hela samma öde, infälle kvinnan.
Ja, en kan tillade manne - då min tur
kommer för mig frjick vrig: att blifva
skjuten.

d 17 Auguste

Tisdagen den 17de. I dag har det ontlligen
blifvit slag i saken i det att 14 Kolbyggare,
2 drög och 4 kårpojkar upstogit arbetet.

Med denna arbetsstyrka har betraktet Gustaf
Adolf yngsars. Uppfordringen skötes af
Herkinut Persson. Herkinuterna höfve af
Ingeniören jäte en par dagars bet arbete, om
de villja sköta uppfordringen eller riskera
sinne fultur.

På Fabrikens råd har en af de ledande inom
Svenska arbetareförbundets afdelning junte
4 andra arbet villige upstogit arbetet.

Derigenom äre ständigt nya arbetsvilliga offer
tago arbetet, och man sig i ständ till äre satta
5^{an}, en af de större fabrikerne, i gång.

Det berättas, att därinn en sly bekände talare
i Folkets park, steg Per Nilsson upp och talte till
folket. Han inledde sitt tal så här: "jörbarmad
vare denna plats, jörbarmad — vare äre öfverklass
och jörbarmad vare den tievald vi föra". Åforn
om det skulle ligga någon öfverdrift i det som
berättats, så är det bemödot troligt att han
i Hufvudsak uttalat sig så, ty den där jän-
faster och skräfvelmakaren kon man tro om
alla galenskapen. Skinne ike en sådan
person vare mogen för däckuset?

Jag antager emellertid, att han längre fram i
tiden kommer att bedja, i stället för att
jörbarna.

d 18 Augusti

Orsdagen den 18de. Efter det under hela dagen
rivande goda sommarvädet, uppstod på
aftonen blist och åska, åtföljt af ett
stridt regn.

En stor del af de stryckande företaga i sly
en utgård till Helsingborg. Samliga af dem
taga tigt, en ha de cykla och åka skjut, ²
anden en stor del af dem traska till jots,
öfvervakade af länspoliserna, som rivande
föra flocken framför sig.

Wid framkomsten till staden blefvo dessa högst
jörvande öfver ett spårvägen var igång, ett
nummer lät sig förnimma härför, ty
dessa egen tidning "Svaret" hade ju sagt, att
hurd de kargerliga ^(tidningarna norlapparna) skref derom var lägn.

Äre jingo arbetarna sjelföförtygga sig om
huru pass pålitlig och somningskar deras
"Svar" är.

En del vandrade ut till Folkets park, som en

Star det tog järjen äfven till Helsingör, för att
 på sin törst efter sprit bläckt.

Da dessa Kommo åter till Staderna voro alla
 mer eller mindre beskänta, och alla hade
 försatt sig med Lommes flaskor, som man på
 alle möjliga och omöjliga sätt försökte
 insmuggla. Men i tillien var man vaksam,
 kaffs visitation egde rum och brännvinet
 blef dem fräntaget, för att afbrutas järret efter
 Strjkers slut.

Helsingör skosenämnas Kommo i till Folkets park, de
 hade mer än nog af Helsingörresen.

När Strjkers från Byg, Billsholm och
 Skromby också berökte Staderna dunn sig
 diskuterades den frågan att stänga alla
 pumpor i grufvorna och elektricitetsverket,
 om de arbetsvillige tillåtas fortjara med
 sitt arbete; denna plan skulle sättas i
 verket en af dagarna.

Med den arbetsvillige styrkan pågick arbetet
 både vid grufvorna och vid fabriken på
 Banket.

Styrkan har vistat den goda anordningen,
 att med järnåf förs de arbetande grufvorna
 betarna till och från grufvorna, så att dessa
 icke skulle utsättas för föralämpning af Strjks
 värfvare.

Med tågets afgång från spåret vid Jölind,
 parades Strjks i stora massor, för att med
 sina karrska ögonkult skrämma de arbets-
 villiga, ty att ge sig till att hålla tal vaju
 deras icke, vandra polisen är i närheten,
 och dessutom medföljer för tåg en polis-
 man, hvar den det kan vara rätt inställt
 och hålla ryggen om de Strjks förtaga
 sig något olämbärligt.

Hvarhelst några strejpare bantas i Klungar för
gatorna klungas polisen dem och från lamm
dem ingen fred, äfven om de söka sig högt upp
för åskbunkarna. Äfven på Fabriksområdet hvar
Ingeniör Sieruin de strejkande i skaka. Det
sigs också, att strejkarna äro rädda för korn
och springa undan på fort de sa skymten af kornen.
I äfviigt är denna dag lika alla andra strejkdagar,
mycket lite folk i värdar för gatorna, men i
Folkets Park, sigs det, skall vara öfverfullt
Torsdagen den 19de. Ett litet rytt har fallit
något middestaden.

d 19 Augusti

En torksternad i Kullen försörjes, att onsdagens
våder artadkommit skada för gräden, där i
genom ett rytt var hagellandsat. I Högens
förmärktes emellertid inga hagel.

Den arbetslösa styrkan arbetar ostört och
då och då rekryteras den af nigen ny arbets-
vinnig.

Än om de nya arbetslösa styrkan för Banket
har den större fabriken 5te blivit igångsat.

På Fabriksområdet har nigen egentlig stor
strejk ej förekommit, ty arbetet har hela tiden
fort gått, fastän med förminskad arbetsstyrka.
Räskligt mycket har det varit i dessa dagar
här Fabrikenes ångtvässa ljuda till och
från arbetet. Den där musikken är ett misslyck-
lig för hvar socialister och strejpare.

Med denna dag har strejken kostat arbetarna
 omkring 32,000 Kronor i förminskad inkomst

d 20 Augusti

Torsdagen den 20de. Ytterligare ett par Kal-
Luggare ha för återgått till arbetet. Strejken står
 fortfarande på samma ståndpunkt, barn föra
 gånge dagar, ingen förändring till det bättre
 syns till ännu.

En liten gruf uppstas för åskbrukat bland

de qvintliga arbetarna. Några arbetsvilliga och strj-
 kandes hustrus kommit i sels. Det var, förstås,
 storstrjken som gaf undledning härtill. Uppskrä-
 det blef emellertid bilaggt och lugn inträtte.
 Det tales fortfarande mycket om, att de
 strjkannde arbetarna ha för afsigt stanna
 pumparna vid alla grufvorna, både på
 Högenäs, Byng, Bälleshalm och Skramberga,
 om de arbetsvilliga ej upphöra med ar-
 betet. Sattes denna plan i verket, så
 har de strjkannde dermed ästadkommit
 en skada af stor räckvidd, och denna
 skada drömmas icke minst arbetarna själ-
 va, ty om grufvorna sättes under vatten,
 kommer arbetets återupptagande att för-
 sväras, och antygligen ligga nere för
 en mycket lång tid framåt. Vatten-
 pumparnas upphörande är, särskildt
 hvad Högenäs beträffar, nära förbundet
 med befolkningens dagliga vattenbehöf,
 enär, då inga kunnas förefinnas inom
 parthuset i något större antal,
 hela befolkningen ^(nästan är) hänvisas att försi-
 sig med vatten från vattenledningarna.
 Oaktadt så är förhållandet, fins det
 dock bland befolkningen vid hjärnan,
 som med glädje skulle se, att grufvorna
 sättes under vatten och befolkningen
 led af törst. En sådan ohyttig kall
 är dotars Liv, som uttryckt sin
 pyrreriga tillfredsställelse öfver en
 sådant sakernas tillstånd. Men
 ledningen af Högenäs Verken ligger i så
 säkra händer, att man trots de strj-
 kandes hot, ingenting har att frukta.
 Afloeningen inställdes vid vanlig tid,

men beläppen för de strykanne beläpte sig
endast till öresbelopp.

Skåtena föga som vanligt två gånger om
dagen i folkets park, vid hvilka möten
man försäker elda på och hälla smält
upps.

den 21. Auguste

Om man närmare lyssnar till folkets tal,
så tycks en mätlighet hafva inträffat hos
mängden. Man kan gott förstå, att man
öfverallt önskar en snott slut och mängden
skulle helst vilat hafva det hela af gjort.

Men vi kommer nye eggningar och så blann
stridsblagen återgått upp ett tag. Folkets strykt-
barometer stiger och faller många gånger
om dagen.

Min gamle far, som, oaktadt han uppnått en
ganska respektabel ålder, inträffade han
sig likväl lifligt för alla tidens kändare.

Farbeterskyrkan var han en af gjord mål-
stämde mål att hvad socialism kallas,
socialismen var för honom det förkräp-
ligaste onda.

Han hade också sett andra tider i Sveriges
historia rullas upp för sina ögon, då hättan
och ondskan upplöste i sin verkliga
natur, numligen revolutionen: år 1848
i Stockholm, hvilken han med den
vetgirrige ynglingens hela liflighet
studerat på närmare håll. Detta hade
hos honom grundlagt den bunda och
trilla åsikten, att ett väl förande var
stridande mot bundt förnuft, det
som kunde vinnas, skulle vinnas på
öfvertygelses väg, under högen af sans och
mätta, ty endast detta hade ett berättande
värd och var värdt ett arbete för.

Nu då han sig på förhållandet vid Högenäs,
 kunde han icke erinra en ogilla arbetarnas
 uppträdande, ty öfverallt blott socialismen
 upp sitt råde höfvid, för att förqväfva den
 fria åsigtan och handlingen, och i stället
 samla mängden in under sin trängsynhet.
 Arbetare världen är i fara att gå öfver ända,
 både han därför ofta, och särskildt sig ser
 vidlag Högenäs arbetares värd och ve honom
 hälsat om hjertat.

Att Högenäs arbetare särskildt var förtä
 för hans lifliga uppmärksamhet berode
 närmast deruppå, att Högenäs var för honom
 den bästa platsen, där en hel del sociale
 förhållande till arbetarnas födel redan
 voro genomjorda. Och så omj sig sig
 och sin släkt hafva en liten del.

Högenäs Verkens utveckling, ty redan några
 månader efter Stenkolsverkets tillkomst,
 eller år 1798, gaf hans följader sin hand
 och kraft åt Verkets arbete.

Det var därför för honom en helig sak,
 att Verket skred framåt frägoda och
 breda vägar.

Sjelf för han mynkande sig han på seffon
 förmodt i hvila. Plöteligt reste han sig upp,
 ögonen fingo en underbar glans och spejade
 lifligt ut, om en det han sade: du skan si
 se att arbetare världen här på Högenäs
 en sig kommer att kryta räckan af sig, ty
 arbetarnas fordringar, deras oförskämtheter
 och tröttsiga uppträdande, är öfver all
 gränser. De mäsänges arbetarna hitin
 tius haft, har gitt dem ett höfvidet, och
 de behöfva tuktes för att bringas till
 person sans och mätta. Se och förind

omna ord, en tuktens tid kommer att kryta
in och då skall många säga: ack att vi
icke lyft våra hidsjofvare utan något annat
jörnuft tillgång.

Har gubben en biare?

Ja, jag tror så, ty redan nu är den tid, hvore-
om han biade, ingående, Höjans arbetare
hålla i närvarande stund på att tappa bort
sitt förstånd och äfventyra allt - sin
existens.

Lördagens tillförelse är riklig både hvad
kaffe och grönsaker beträffar, men köp-
lusten är ringa, folket har inga penningar,
och många jemna sig redan.

Äfven denna dag gick till ända utan (regnet och
ordningen) stördes.

d 22 Augusti

Lördagen d 22de ingick med disig väderlek, som
äfven eftermiddagen uppkösta sig i en stark regn,
hvilket höll i sig ända bort till 9. tiden på afto-
nen.

Stämningen bland folket synes till en del vara
vacklande. De som i Svenska arbetarförbundet
delgjort de strykande, äro dess medlemmar, om-
kring till 80 tal, förselade på åtskilliga fack,
onsdagen den 23 återgå till arbetet och avsluta
stryken. Beslutet härvid framkallade för-
stämning, i det man bland de strykande
såkert hört på fortvare strykt och gemensamt
upptagande af arbetet först då stryken i sin
helhet afslutas.

Supplementen har i dag varit uppenbara tillkännagif-
vande om anmälningar till återgång i arbetet.

Ljilika anmälningar för ske för arbetsplatserna
till den 24de. Efter denna tid göres på en annan
hos arbetscheferna personligen och undersökas
särskildt försörjning, emedan endast 80% af de
arbetsstyrkan

hand i stället. Äfven denna middelande betraktas
 af flertalet såsom skänkskatt. Sedan det
 kunnat för dem inget värde alls, ty bara arbetar-
 na kommit till makten, och denna skall nu
 säkerligen falla dem i händerna, om man
 bara håller ut, skall man nog se sig ordnad
 om hemmen som skall arbeta och vika arbeta.
 I denna talare, en socialdemokratisk och en
 mykterhetstalar härua föredrag i folkets press.
 För ohälsosamt emot politikens tillstånd
 har i dag J. Lohrns arbetare blefvit åtalade.
 Med anledning härpå hade socialisterna utskickat
 ett telegrammiddelande med afvenkskrift
 "Kapitalisternas drängar i verksamhet"
 hvori man på gammalt kända socialistma-
 ni bombastiskt middelande rykten, sökte
 hetsa, bortresonera och försvänga saken.
 Liksom Holberg på sin tid gerna sökte tala
 bort en stund i fru-stugan, så har jag
 också, ända sedan storstrejkens början, på
 aftonstunden å nagon af torgsaffarna sökt
 få en pratstund med mina värme poliserne.
 Och nu i dag sutes vi i samspråk på hotellets
 veranda. Bortåt vid half elfva tiden kom
 Axel Ahlqvist ut från hotellet. Han gick
 först ned af för trappan, men då han
 upptäckte poliserne, kom han upp igen
 och gaf sig i samspråk. Det märktes nu
 gerrast att Karlén var besinkat af starka
 drycker och bluddrade på vridet.

Det är om engång så med en stor del rusiga
 människor, att då de befinnas i det statiet,
 då vilja de gerna framhålla sig, men äro af
 den rusiges tal lätta för roddas den erkännand
 han ges, liksom man också temligen vara
 kan värdsitta hans karakter.

Här hade nu skogen rakat bätt sig mer
 bland en grupp helnycktra somrade män, som
 var af en full annan åskådning än den som
 förtrodde, hvilka för en kraftigt såd kunde
 upplysa honom om hvad slygs andas band
 han var, och hvilken ömkelig han var, den
 framskjutna folkledaren, i verkligheten
 spelade. Det var väl välts mamma och
 som Lempalinen Berg riktade till
 honom, då han hade honom på hjertat
 att ej befatta sig med drumbur, utan i
 sitt uppträdande och sina handlingar
 se till att för sig själf, samt med
 det som var till, taga den somula försäkt,
 som möjligast ännu hans kvar, till förgä
 och bruka det för en somnad och för
 ständigt såd. Särskildt kraftigt under
 strök Berg den förmåningen, att den
 som vill leva andra fört bör vara väl
 lott sig. Ty det var nu icke försänt,
 att i en tid såsom som denna, då sprit
 förbud rådde och alla såd en ära i att
 uppträda nycklare, sträffte örelens främ
 ste man på Högens uppträdde berusad.
 Det var en ömkelig syn se och höra denna
 framföige Högens folkledare bita. där
 på stolen rullig och smulande från
 tungomålet, som för tum bröstas af
 och bjunka med till en annan af nyckel
 ringa värde.
 Det var nu många synpunkter laro rikt åhöra
 detta samtal, som för den tygste åhörsen
 gaf åtskildt att tänka på, om han illa
 det är ställt och om han fört bakt om
 Högens folk är, då de såd sin lit till
 sådana där karaktärsböja och omvettlösa

falkklodare, som om dagen gifva sig sken af
 att i bra för att höja sina medlemmars, men
 sjeffva stå med både benen i den barmte
 dynglösen, drifvande den saken: hvad jag
 gör är rätt och rättat. Spinnande var också
 arbetet af barmtelet, ty det förde den tycke
 arbetaren in i de mörka gångerna "dammhålets
 fiende", där Högens socialisternas ställning
 var icke äro en gång bättre än de af Leon
 Larsson i sin bok beskrifna typerna.

Högens socialisterna ansvåra sig af lögn och
 bedrägeri - det var lögn och illvilja, som
 dröf dem att uppläsa det förut omtalade
 meddelandet, "Kapitalisternas drängar i
 verktyget", detta erkände den reinge
 folkklodare Ahlgren.

d: 23 Augusti Måndagen den 23. Men hade hoppats
 att med denna dag en större omväxling i situa-
 tionen skulle inträffa, i det att en mycket
 stort antal arbetare då ^{Kommit} upptog arbetet. Vid
 närmare öfverigt af förhållandena ser man
 emellertid, att det öfvervägande flödet
 ännu är för ströfvens fortsättande.
 Vid grufven anmälde sig ytterligare
 5 kockuggare, hvaran hela antalet arbets-
 villiga kockuggare dermed är uppe i 20
 man.

Fem maskinister, som ommodades biträda
 vid uppförningen, nekade göra detta, hvarför
 uppförningen fortfarande skötes af
 maskinist Persson.

Såsom förut antecknats om Svenska
 arbetareförbundets medlemmar, upptogs
 dess i dag arbetet. Detta blir öfver hela
 lännen en 40 tal, som ökar de arbets-
 villiges led.

Of alla dem som i dag upflöjt arbetet kommit 21.
 för fabriksarbeten och de öfriga fördelas för de andra
 afdelningarna

Påseminget för de arbetssälliga är utgjort lika
 stort. Tyvärrigen för eftermiddagen kom de stry-
 kande i stora massor vid järnvägsspåret vid Gäddins,
 för att demonstrera, men demonstrationen har
 ännu så länge varit godartad. Polis är tillräcklig,
 hvar den någon fara för ordningens störande ej
 förefinns. Särsligt är det emellertid, att de som
 vilja följa meniska, som läpa omkring som
 dårar. Ahlgren, som i sitt rusiga tillstånd
 föregående afton på bestamt försäkande, att han
 för måndagsmorgonen skulle vara med i de
 demonstrationernas led, stannade kvar i sin
 säng och sof rusat af sig. Länspolis Borg
 sade mig, att han för morgonen ej sett till
 honom.

Om det samtliga som föregående afton fördes em-
 lan Länspolis Borg och Axel Ahlgren, hvilket
 samtliga jag var en tyst åhörare utaf, antacknes
 ytterligare. Di Borg bestämde förstas, att
 det uppbädda telegrammet ej stannade från
 Socialdemokraten, utan blifvit författadt
 af Strijkkommittén i Folkets park, förmedlade
 Ahlgren att så var förhållandet. Telegram-
 met hade, vad texten beträffade, blifvit
 telegraferadt till till Högrens, men så
 mycket som i samma andedag är öfver-
 skriften "Kapitalisternas drängar i verk-
 samhet" blifvit af Strijkkommittén dit
 på ett annat bevis. Socialdemokraten,
 förstas här, stod i alla fall bak om det
 hela och svarade därför.

På bestämt förfrågan af Borg hvilket som
 uttrycktes med "Kapitalisternas drängar"

Hördes Ahlgren tydligen vara sjenerös af fröjan och bakte slå i kläm, så gott han kunde, med många ord. Lovspoliserna, både han, hede, stadsrepp² hade svurit och kunnat, omu hade ingenting emot dem, men om dessa liko² vore truffade af orden och ville taga dem åt sig, så var så god, turde han med stor fräntos.

Men, förklarade han vidare, det var icke ic dessa men syftade, utan fastom i² Lantmannen af honom där nere (jämstligen polisen för möre) som ut alla de poliser, som municipalsen aflönade, hvilka poliser om kommunens ut om omvänt för sin tjänstgöring och dermed gingo kapitalisternas ärende. Lantmannen yttrade Ahlgren, har genom sina uttågna missitalanden, ~~för det som~~ velat öfva tryck på arbetarna, ^{och} skrämma dem att återgå till arbetet och dermed i Ahlgrens ägor tjena kapitalisternas (Bolagets) intresse och ge dem deras ärende.

Jag har vidare gjort mig underrättad om, att Per Skelboms yttrande i Folkets park (se meddelandet under den 19de) ej är öfverdrifvet antecknat, utan verkligen förkommit basom det återgifvits, med det tillägget liko², att vi kan indit sig på att kritisera Kapten Vordenfjers handlinger på som disponent, då var denna hans kritik både verklig och ypperst aförskämd.

Den 731. A Lantman för strijkers första dag fick tag i arbetslösa 390 16 Grigorjoff. Skall han till honom hafva yttrat: skjut sig öfver, din djöfvel, innan någon annan skjutit dig.

Arbetarna skall vunnit och beten ä det vi som skall regera, både en jonatiskt arbetare mustan. En annan likasom yttrade sig så här

d 24. Augusti

Jag är så glad af en till jag fått en sådan präktig
 fläck, jag skulle tala både för mig och min arm.
 Tidningen den 24de i grufven har 1. och på
 Bruket 2 arbetsvilliga återgått till arbetet.
 Hela antalet i arbete varande personer helades
 sig till 18 del af arbetspersonerna. Deras är
 vändningen af storstrjken på Kojens, hvilken
 förruten på en från Kojen ingick i fiaskets
 tecken. Den återstående personerna kommer
 vil ännu till fortsetta striden några dagar,
 innan de slutligen gifva sig.

Wädret är omnyttigt, kallt och stormdammigt.
 Endligt hord jag försatt på det sås telegram-
 met, som i bandets upprättas på anslags-
 tafelna, hendera lina uppköper strjke-
 kommittén, åtal. Det är oss minnig
 åtala deras präve (Rangvist). Rätt så!
 Deras på de di erfara till till ännu fin
 leg och förordning om somhälsovillig
 agitation och oförskämde uppträdande

den 25 Augusti

Onsdagen den 25de Strjken lärer fortfa-
 rande i sig och några tecken till en genom-
 gående förändring synes i till arm.
 Finga arbetsvilliga till i sig ännu till sig.
 Samma situatione strjken besprias i Jaktets
 park med till min om dygd, (Siu och
 patatis) hordis förordninga skänkes af dem
 som komma undera bidand.

Det glänkes om, till trats spritförbud, brau-
 vis i större myckenhet påses från O. J. Åkra
 Brunnis. En dylik försök har förordnats
 samt till Wälly.

Wädret som hela dygd varit omnyttigt med
 soligt och regn, till på gullen åter till
 och vacker, om till.

d 26 Augusti

Torsdagen d 26de. till strikt regn har varit

På förmiddagen, men kort tid eftermiddagen blef det
 åter vackert väder, fastän luften är rätt kall.
 Saffornad, som varit utbrett på torget, hafva
 under den tid strejken pågått ständigt varit uppför-
 tagna af de strejkande. Men i dag på morgo-
 nen hafva dessa sapper blifvit intagna. Då de
 strejkande på morgonen komms ut på torget
 och säga att deras sämplatser i våra fanns, blifva
 de ringa i byn.

Det börjar blifva en folkroj i dessa på så
 lågt vid tvätiden åter för sin arbetsplatsen
 de arbetsvilliga. Ungar och gamla, kvinnor
 och barn skola af nyfikenhet se detta.

Gator från till vägaföringarna afspäras af
 polisen. Den ridande polisen söker till
 höst och till folkmeningen i härdre,
 ingen tillåtes stå stilla. Nåra egna poliser
 äro utpostade här och bores i närheten.

Det hela ser en brunda krigiskt och oroligt ut
 och är det enda som något närmare engas
 att störstrejks är påbörjade

Lömpoliserarna hafva redan gjort slag i
 bakken om det anmärkta förhållandet att
 kronvin sprungles in från Ödåkra, men
 har på godt som dessa fassoner, hvilka
 litet detta komma sig till last, redan i
 fallan.

En större begreppning har i dag egt rum, då
 Skoftet af Nordlandens Carl Friis vigts åt
 hvilan. En nybekant af den aflidnes vänner
 följde honom till grafven och musiks ut-
 fördes både till och vid grafven. Friis hade
 under många år verkat för Norges och i
 sin prästs dagar varit en intresserad
 kommunalman.

Situationen är äfven i dag aförändrad.

den 27 Augusti

Inga anmärkingar af nya arbetsvilliga har förekommit. I fredagens d 27te. Bland de strykande går sig den förhoppningen gällande, att regeringen för en eller annat sätt skall ingripa och avagabunga medling. Historien, dels en vinsting astadkommit, dels att striden snart afbläses ^{eller} sedan afbläts, är ständigt i svang, i hvars byggle kan man lätt förstå sig. Dessa historier är i nödens stund den mestningens planka, vid hvilken man söker klamma sig fast, sedan man om för ätskänliga här hör, att medlet och utvecklingen börjar svigta.

Men på aftonen handlade om förhoppningsfulla illusioner i den vägen, sedan man i andrapstypens läst Nijom's Tidnings telegram, om att regeringen skulle taga nigon barn helst befattning med ströstryksvinstningen. Men huru god, både en arg socialist, så går ju hela landet under, vi svarta ihjäl och om vi öfverleva, så för vi ju i framtiden igen att stå på skulder. Och inte mig om detta, tyckte man, jag kanske kanske att inte för tulla mitt arbete.

Javisst, svarade jag, det är ju så vi vill ha det, dithin ha era oantvareliga föreningskassas ledare. Mannen syntes fundersam och hade tydligen kommit in i en mera allvarlig reflekterande tankegång, om den skickliga ställningen.

Några nya arbetsvilliga har också heller denna dag anmält sig till återgång i arbetet.

I dag talas det om gälligare prinsinsforor, som skall höra emellan från Öskla till Brunnby, Engeltrida och Hjälms. En del af detta blånin skall också höra tillat vägen till Jekrisområdet. Nu talas också om att fanatiska gännar get sig till att jämförda arbetsvilliga. En arbetare Bliet brukar och enken Maria Jönsson Rydberg höra utmärkt

sig i sina kamrader. Men jag hoppas att dessa blifva
efterhållna, så att de vilja sin tunga i styrt.

Några af brännvinsimportörerna hafva erhållit
stämning till tingsret. Långvägen är nitiskt i att
spisa upp brännvinsförordna.

Storalltid är det, att ordningen är så nömtäglig,
denne dag har äfven gått tillända, men att
ordningen blifvit störst

den 28 Augusti Lördagen den 28de Strökbarmetern står fast
järande på samma ständpunkt, den synes icke
hafva någon benägenhet att falla. Men mistet
hos de strykande synes hafva betydligt af-
tagit. Det är icke mera samma geist, som
i strjpsens första dagar.

I dag hafva inga större folkstrockningar förekom-
mit så tåget kl 2.15 återförd från arbetet
de arbetsvilliga. Liknande lusten för dylika
demonstrationer fallit, sedan man såu och
kommit underfund om, att uppsigtan är
sträng och allvarlig.

Tillförelsen af lifsförnödenheter är också i dag
riklig, någon afmätning på det området
förmärkas ej. Kaplusten är delvis ringa,
alla affärer både på tåget och i butikerna
gå trigt, folket har smitt om pennings
Strjknunderstötet är ej något att hurra för.

De strykande förvisas af strjkkommittén,
att för de lappar, som den utfördas, taga varan
i arbetarnas handelsförening. Det högsta belopp
någon strjkkare erhåller är 5 Kronor, det lägsta
1. Krona.

Den Ahlgrens, Sida Berg, i folkets frack där ja
vil vi släckars poliser, som vi så älskligt
kalla "Kapitalisternas drängar", dagligen försena
proy och blifva ^{vil också} ordentligt utskälda.

Nej, svarade Ahlgren, det är icke så varst med dere

Saken på våra offentliga möten, där går det ganska
lyggligt till, men på våra enskilda strejkmöten,
där går det mycket polterligt på sina fästas värmd.

Om man nu i sig närmare skärskidas dem som
kommande från Folkets parti, då ser man också
genast, att en betydlig förändring föresigga.
Cyklaren röra icke längre från lekman för
berömda lifvet, utan taga det mera under,
under det gånge låta stegen vara dröjande
och helst se oss i baktid. Det är något
som tycker dem, något som buider och
gör oss. Den ärieten utelas också all-
minn, att om ^{man} bara tordes för folkföreningen,
my skulle man vilja börja arbeta. Om bara
tio kunde komma afvens om att börja, så att
man blefve en skoock, ja, så skulle man följa
leide strejkkommiteén och folkföreningen.
Men risken för strejkkommiteén och folkföreningen
är så stor, att man icke vilja sig på något,
folkföreningen är folkets enda anda, den
skänker och regeras dem, och ligger börja
fri deras fria vilja.

Den 29 Augusti
Söndagen d. 29. Om man i den gamla tiden en
vacker söndagsmorgon steg bitida upp och gjorde
en slag ut med stugorna, då hade man två och
var försalning eller att någon låste högt utbok.
Och moran, som sat på flusskrubben och vaka
lade på att kaffesurran i skulle frysna afven,
knäppte händerna samman, andaktigt lysa
mede på hvard gubben för låste. Fens det barn
i familjen, så, entingen de vore uppe eller låga,
my lysande afven dessa till fars lundskikt.
Den gamle grufgubben var sträng, hems hem
var det område där han var omstrukt
härskare och ifråga om lundskikt fick inga
afvikelser ske, ty junkta och ära gud, det

var både tillkärligt och Kristligt, något som hans
far lärt honom och som han nu i sin bita öfverde
gjär sig och mor och lärde sina barn att likaledes
göra.

Då såg vi den gamle med brillesor långt ut på
nästippen och stappade igenom det gamla
kåsa, som alltid sydd ordet, detta ord, som
alltid ingifvit nya hopp och med sin uthållighet
i striden.

Se det var nu en härlig sak att det var söndag.
Tackam var han också. Tio god, att han under
den gångna veckan hade honom från tio samma
dag. Även om synerna kunde vara rätt
personliga, så hade betydelse väl det, att han
jag gick för sig.

Nå gubben slutat sin läring hade han
försigtigt papper sin gamla kåsa bok. Det
synes godt att han var radd om den gamla,
och han kunde ju icke vara annat, ty denna
bok var för honom en stor osämlig guld-
gruva, hvilken han betrakta och samt, i berg
såväl som i glädje, öste skett på skett.

Och så han sig bortåt platsen der moran
satt, så hade hon lutet hufvudet i hundra,
och så hon såg upp, glänste en tår i ögon-
vrid, ty hon hade funnit sig tuktat och
rörd af att hvad far häste och talle om.
Här var dukade från söndagsmorgonmaten så
smekade det godt doppa sin bröd i kaffet,
ja, det var välsmak, tyckte bida, ja sin
så har kommit i stugan, njota och glada, och
ata med smek det bröd, som det egna fria
arbetet framkallat.

Gubben utlade sig in till sin hustru och sade,
du mor, jag har funnit en Kristlig farla.
Ah, har du det, utropade hustrun glada.

Ja, fortjorde gubben och leve honom på hjertat,
här inom gömmas denna präla och den
kallas med en vackert namn - förmöjsambit.
Det är en kostlig präla, fortjorde han vidare,
och lycklig är den som finner densamma, det
är en skyddande amulet, som friar från
mycket ont. Den kan antaga så många
vackra färgskiftningar, hurvid den end
färgskiftningen öfverlämnar den andra,
och framkallar icke goda tankar. Så hördes
måga egenvarmliga Gien och gubben lysnade.
Det var församlingens egenvarmliga kyrkklockas,
triangelar, som lät sina toner dala
ut i den vackra sommarmorgonen, och så
gubben lärde dessa Gien, så förstod han också
att det kallades till samling i det enda folkets
hus, som den ^{tiden} förs, guds hus, och där i det
huset ville gerna hvila gruffne vara med,
ty det gamla folket var en kyrksamt folk,
som icke alls lysnade till några falska pro-
feter eller skaffade sig andra gudar.
Det var denna till bild från en förgångning tid,
som rullade upp sig för min minne, så jag
i dag tog samhället i betraktande och vändde
ut min stugorna. Hur olik var ej den mör-
kande tiden med den gamla. Stugorna voro
detsamma som i äldre dagar, dessa hade ej
undergått någon större förändring, men med
den som nu befälade dessa stugor, hade en
mycket stor förändring förliggat, en föränd-
ring till det bättre. Det såg en vid föränd-
ringen försende eller fjungande gubbe, samhället
fåg tygt, nästan öde, försäkrat i hord men
skulle kunna kalla storstrejkömn.
Ja längre det var uppie morgonen och samhällets
föbyggare vände upp en sin däriga bömn, plef

teflan mycket mer liflig, men den närmade sig icke
 för långt när den tefla, som jag såu en bordsarb-
 maigan i äldre dagar. I församlingens kyrkklocker
 kunde till handling i guds hus, då var det mycket
 för som hörsammade denna kallelse. Men på getorna,
~~huru~~ längre uppåt dagen, kände en en cyklararen fram
 efter den andra, kände ästad i vilka fast, som
 om någon står olycka stad på färde; och då
 man sporde: hvar för ossu folket ästad på sälla säll,
 hvar står på? då fick man till svar: det är strjka-
 mäta i folkets park, en af folkets profeter, Werner
 Ryden, skall tala där. Ja, en af folkets socialis-
 tiska apotter talar i dag i folkets park, men det
 tal han förkunnar för folket är ej frivilligt,
 det är ofrivilligt han förkunnar, och efter detta tal
 stärkes trötthet ytterligare.

Wädret är omväxlande blådigt och regnigt, stundom
 på en kallt.

den 30 Augusti Händagen den 30de. Sedan folket under gårdagen
 fått till sig socialisten Werners Rydens tal, för-
 märkes ingen förändring i situationen, allt är
 oförändrat och strjkan fortjar. Några flera arbets-
 villiga höres ej af.

Större ländsförbundet och Pressförbundets
 till regeringen ingifna petition om medling,
 på dagen nämnda till en situationen ännu är
 oförändrad och håller om det uppe. Men hafvas
 naturligtvis i det längsta, att något skall inträffa,
 som förer fram till det af arbetarna utträdde
 målet - makt öfver arbetsgifvaren, ty denna
 är icke längre ensamt en lönetvist, den är också
 en maktfråga.

Men redan på eftermiddagen gäckades besöket om
 medling, då Höglands Tidning lät uppläsa på enlyd-
 talslarna telegram om, att regeringen vägrade
 företaga någon som helst medling.

Vädret är fortfarande ombytligt, de vackra sommardagarna hafva nu sett sin tid, regn och bläst för numera till ordningen för jagad.

En par för längre tid sedan afkedade arbetare vände sig en dag till strejklösdan Per Nilsson med förfrågan, om han kunde garantera dem något arbete.

Per Nilsson slog ut med båda händerna och sade: Kom till mig då strejken blir slut, så skall ni få så mycket arbete ni vill ha. Så om ut vi detta, att Per Nilsson sedan nu uppträder som en styrande personlighet, som lofar runt men håller tunt, troligtvis.

den 31. Augusti

Tisdagen d 31. Den outvädiga vädret har i sig och är mycket tråkig för skörden, som nu pågår öfverallt.

Någon s. k. skivertrejta har icke förmärkts i dessa trakter, utan strejkande hafva i stället erbjudit sig deltaga i skördearbetet, ja, om det blev det så, är på många ställen i skördearbete för landsbyggen. Här vid Verkets åkerbruk är det så, att mellan mannastrajkar, arbetar hustrur i skördearbetet. Så så är järnkämländet bekänt men ej englas öfver att skörden ej skall inrygas, den blir mycket bergad, blott vädret blir gynnsamt.

Det är en hel massa strejkmän som i dessa dagar kastis de strejkande i järn och järn. Aldrig har på Ståmans hället så många fånga och brandrädda järn, som nu i strejkdagarna. Så telar den i Jalkets park vid aktar Pihlman från ystad. Det intensiva upphetsningsarbetet, som dagligen bedrifas, har naturligtvis till följd att arbetarna helt bortkallas och mycket ytterligare står på, som i nästan till återgång i arbetet minskas.

Det stämiga berättalsörmet är: arbetarna skall vinna. Men hvad är det arbetarna skall vinna? Ja, detta har många icke riktigt klart för sig. Det som arbetarna egentligen påkruvat vinner, är försvaget och kanske i många fall helt och hållet förlorat existens, det blir nämligen enligt vis följden af det hela.

Arbetarens försida hos arbetarna endast i intus skidat, dess bakside säljer sig omme. Så den gång stöder sig emot folket och dessa då bliga för densamma, kommer den att hafva åtskilligt af öfveraskning att bereda, och jag förutser, att många arbetare då komma att säga: hvad skulle jag där att göra.

Alla arbetsvilliga fortsätta arbetet, som om ingen strejk hade, under det strykande stryka utgerma fram, och kasta hemska ögonkast på dem, som ej äro af deras åsigt.

d 1. September Onsdagen d. 1. ^{ste}. De strykande tringa till omvelling, annars blir strykliort, om man undantages lifet i folkets park, informigt och bömnigt. Nu del af de strykande förtiga i dag utflygt till Hasslar, där redaktör Pihlman fortsätter sitt upphetsningsarbete.

Medelken är fortfarande ostadig om mycket rogn.

Några nya arbetsvilliga härs i af. Alla arbetsvilliga fortsätta dermed arbetet.

Åkstan Engström har, sågs det, en rätt stygt arbete att utföra om i strejkdagarna. Hon lär dagarna i ända, både bant och lilla, vara bunden vid skrifbordet.

Men om arten af hennes arbete vid skrifbordet är likadant med det tal, som hon presteras vid strejkmötarna i folks park, då ha vi ett skal i att be gud bevara oss för organiserade

arbetarklassen.

Den bruna makten och myndigheten, som en del personer i dessa dagar synes inneha, stiger dem också åt hufvudet, och tager sig uttrycks i ett höjligt uppträdande och bryskigt tal. Så man hör och ser på dem, vill man ovetvungen skratta åt alla dessa tokerier. En hel del af dessa tokerier påminna om dagar under Franka revolutionen och gifva os äkt en föreställning om, huru det skulle komma att se ut, om makten och myndigheten flyttades öfver i arbetarnas händer.

De här en liten historia, som jag hört berättas, men vars sanningsbentlighet jag ej kan garantera, och varit vi för en stund hade varit poligt.

Järden är proletariats och det finns heller inga andra meniska tillverkare än proletariats, hvar för sig och alla proletariats äro de enda verkliga borgarna, säger man.

Medborgarinnan Maria skulle förtäsa sin själstagna makten och myndigheten liknaktigt styra och ordna om arbetet, på ett så stridigt sätt som möjligt, skulle många till arbetet och intaga sin plats, som om ingen storströkt nykornin existerat. Men som borgerskapet i riktigt förhållande in i socialistgöngorna, kunde hon icke göra detta på sin egen hand, hon måste ännu på länge sätta sig i förbindelse och samtala derom med dem som förde befall på stället.

Medborgarinnan Maria besökte också den på platsen befallhavande ingenjören, men som han för tillfället icke fanns tillstädes, slog hon sig ut och väntade honom. Så som han kom tillstädes uppstod följande presentation:

Medborgarinnan Fru Maria

Ingeniören: "ödmjukt begärande sig) Kapitelist
 Öring, hvarmed kan jag stå eder, med karga
 rymna, till tjänst? Sedan fru Maria med
 sina kraftfulla ögon möttröt
 den framför sig stående ödmjunkte ingeniören,
 sade hon, att hon var kommen för en tala
 med honom om arbetet. Hvilket arbete?
 Sporde ingeniören häftigt och argt. Jo, om
 arbetet vid fabriken, om hur man skulle
 styra och ställa med detta, så att det
 gick lugnt och stilla tillväga, då stryken
 in der blef tillaggs och afbläst. Ingeniören
 blef om det och ligger och röt: dra åt hel-
 vete Kärning. Fru Maria tyckte inte om
 Ingeniörens tuktal, hon borde bättre veta
 sina ord, om hon ville behålla sin plats
 i den nya ordningen, annars kunde hon
 riskera på sitt afsked. Ja, det hade
 ingeniören ingalunda något annat, ty som
 han sade: skall svarfvaren blifva dis-
 ponant och fru Maria och fru Hulda
 ingeniören, då kan icke fan stanna på
 platsen, utan då är det bäst att jag kommer
 dem. Lörren sprang emellertid häftigt upp
 och då den slog igen, då stod ingeniören
 ensam i rummet. Men någon som
 gick förbi hade såv fram ligga på
 bänk på förstugugolfvet och då han
 frågade hvarför hon gjorde detta, sken
 hon hafva svarat, att hon sökte en häckta,
 som sprungit af direktorialdräkten
 vid någon förhäftig vålsam körelse.
 Torsdagen d 7de i situationen i det närmaste
 oförändrad. Med gruppen har två behuggare
 återupptagit arbetet. Demonstrationerna
 emot de arbetsvilliga har betydligt aftagit

den 2 September

Bart at en åttatal arbetsvilliga kockhuggare hade tänkt upptaga arbetet i dag. Då detta blef känt bland de strykanne, sönde dessa en af sina öfversteprater till dem och berättade dem, på att de återigen äro icke önsade och blefvo borta från arbetet.

Skattefirgar i Jakobs park. I dag talar fru Anna Danielsson från Helsinki. Fru Danielsson är de organiserade arbetarekvinnornas guvernör.

den 3 September

Freldagen den 3de. Et orostrejkens märkvärdigaste drag är onekligen denna. Kungligt Majestätets församling uppsända telegram har statens förlikningsman, Herr Cederberg, gifvit uppläsning till omröstning, och kappas om en annan, att denna omröstning skulle resultera i fred, på att ordnade förhållande åter inträda, ty om häres krig öfver den långa tid, som strykan håller i sig. En ständig ström af folk tager detta telegram i betraktande, och alla synes vara belätna med att sakri tagit denna vändning.

Men om om fred och ro verkligen kan uppnås, hur går det då med det Sverige, som Alfred Larsson helst skulle vilja vara med om att upplugga. Alfred Larsson yttrade för kort tid sedan, att det vore bäst hult och hultet rivas med det gamla Sverige och bygga upp en nytt, ett på socialistiska principer grundat Sverige, i stället.

Under Augusti minst hafva 61. arbetsvilliga återgått i arbete för Banket, under det samtida löst 21. återgått till de strykanne.

den 4. September

Lördagen d 4de. Hela den gångna veckan har företaget en betydlig penningvärdlek, som menligt inverkar på skördens vädning.

Bli skörden deligt inrygad, på dessa dagar
 och annat elände en dyr tid också. Nu i dessa
 dagar är det rätt egendomligt, man friger hvarken
 efter arbete, om jorden bär eller inte bär god
 och rik skörd eller om tiden, som stundom,
 blir dröglig i ekonomiskt hänseende. Men sefar
 på en åska för lands försyn och många säga
 helst att det är ginge öfverstyrt. Men kan
 förstå att mycket sådant regeras folk tanken,
 då man kan ge sig till att utrycka sin
 glödför öfver det dåliga vädrut och tycka
 att det skulle vara bra om gräden blefve
 förstörd.

Man diskutera nu ganska det uppkomna
 midt i öfverstyret om en del af de strejkan-
 des återgång i arbetet, och är dervid bevitnen
 i sina förhållningar, ty den säger, som man
 i sin minsta tid för smiten och öfver
 omvärdas på såkert blefve utlofvad,
 den går som upp i det blå.

När, det går mig inte för någon som lefvande
 att bekämpa Kapitalet, det har alltid haft
 öfver och elände med sig för dem som vänt
 sig på den sakad.

Faktan man öfver riktigt den ut med det,
 är (my ^{det} både på och på med välståndet.

Obingen familjerna gräta öfver sin dåliga
 språkamma liksom också många
 familjer tytt förbarnen att ha
 fackföringsvärlden heter och det
 elände som strejkan är utkommit.

Förhållanden af lifsförändring. Förmärkes
 ingen förändring, att är som förut.

Konunen dermed har kommit in i sövatten,
 alla klaga öfver stillastående. Liksom föregående
 dagar slöt öfver denna dag med lugn och ordning

den 5 September Söndagen d 5te. Nu starkt regn faller fortjämnt
och blåser i sig hela dagen, omväxlande med
strida störtkurar. Lådan misslyckat vid
lek kör jalket inom hus och gifver förra till
färra till rekommang utom hus. Debuterna
om striden, som i den förra tiden var
på hetsiga, hafva betydligt aftagit och
jöras numera påte legmalde. Striden har
drigit förlängt ut på tiden, men hade vid
densamma pirjan beräknat och blifvit förr
spagled att den icke skulle komma att räcka
(några dagar, högst en vecka, då skulle ar-
betsgifvorna falla till förr och bedja om
nat. Nu börjar det blifva långtråkigt och
om bara öfverstyrelsen ville förtaga sig
afblisa striden, så skulle alla med stor
glädje kunna till arbetet.

Höjerna i folkets park spiga, omu rogar sig
som jorden, ingen afmätning i den vägen
synes föreward. Men resonens vil dervid,
som på sin tid i Frankrike: Ref och var glad,
ty efter oss kommer syndafloren. Jöval,
syndafloren kommer sanneligen, ja afstind
Chöres redan väjornas brus.

den 6 September Onsdagen den 6te. Med denna dag inträder en
annat förhållande, strejken plyfoes, så att om-
kring 120,000 arbetare återgå till arbetet. Huru
arbetare tillhörande arbetsgifvareföreningen beträffas,
är denna förtjånande över i strejken. Höjernas
arbetare strejka på deras förtjånande och om man
kan tillmota deras statta ord någon större
betydelse, ännu de förbitas strejken, äfven
om de dervid skulle döta ihjäl, som de på
storsigt uttrycka sig.

Med den inträffade förändringen förmärks något
litet arbete vara på gång. Det arbeta för närvarande

lijevis icke kommand igång gemst, ty hvilatantet
 har varit långt och krafven förberedelser lite
 hvar stans. Men det är glädjande efter en
 så lång tids hvila åter få höra kommandet
 och löjars fräsande.

Åf större industrier, som i dag skulle igångsättas,
 är arbetet ^{förstärkt} stullastående på Botarfabriken, Cement-
 gjuteriet och Kullens Trävarubalg.

På Botarfabriken uppvaktades befälet redan
 i söndags af en af fabriken arbetare, (Beckström)
 en arg socialist, som genom sina upphetsande
 tal i folkets park anses vara skuld till att
 strejken har på platsen dragit på sig ut
 på tiden, som hörsaget meddelade att arbetarna
 tänkte upptaga arbetet måndagsmorgonen.
 Uppvaktsen blef knapp och svapen då man
 fick besked om, att inget arbete blef på-
 börjadt förrän man haft styrelsekommande
 frände och beslut fattats om arbetarna
 skall att återtagas.

Samma svar lunnade Cementgjuteriet sine
 arbetare.

På Kullens Trävarubalg ville de strejkan-
 återgå till arbetet, om de som arbetet under
 strejktiden, afskedades. Borjets disponent
 lunnade det besked, att detta icke kunde
 värfaras, de som arbetet under strejken,
 skulle under alla förhållande stanna
 kvar på sina platser. Misslyckta med detta
 besked vägrades att återgå till arbetet,
 och de strejkan- styrde sina steg till
 folkets park, där saken blef omrad
 och jämsamt för diskussion. Senare
 på dagen uppvaktade Axel Ahlgren, hvidan
 om Tycks krafven för att nyckel att utreda om
 att återgå till arbetet på folkets talman.

Sin makt och myndighet ville Ahlgren nu göra gällande och påtvinga Balaget att gå arbetarnas vilja tillmötes. Men Ahlgren skjut sin skott jägafors, den gängen skjut han bara rullor, ty disponenten stod fast vid sitt enging fetter beslut. Postat qvällen återkom Ahlgren ännu enging, men denna gång hade han förtäckt sig med den stensige Beckstend. An ordades det om att man skulle företaga repressalier emot Balaget, om inte arbetarnas fördron beviljades, men dessa socialistherrarna skjut honom för barn och deras skitbarn, Anvinn Troorn bevis snickeriarbetare, gå förfarande och glo vnsom i becken, någon gång kan hända också på solen.

Wid Hälle järnvägen har arbetet legat nere under strejktiden, endast några arbetare hade stannat kvar. De strejkande arbetarna tecknade ingen organisation, men gingo med i strejken för att sympatisera. Dess järn-
vägsvärdare, som varit en skrika för Chula orten och under arbetets gång tilltut allchonda välkommand upptröden, klafvo nu på att såu ombudade af sina bröder, och inkystes i folkets park, där de dagligen bespisats och left en bary-
frin if

I sig inatade arbetarna sig för att upptaga arbetet. Men de voro anförda af Axel Ahlgren hvilken uppträdde som deras talman. Sjöen där påstade Ahlgren att de arbets-
villiga skulle aflämnas innan arbetet i sin helhet upptogs hvilket gaf Ingeniören anledning fråga Ahlgren om han hade brada

på hvars slags jakt det var som han uppträdde
för och förde talen.

Ahlgräns somliga och grätmyndiga tal
blef emellertid utan verkan, äfven för
dessa ställe skjut han bom. Alla de
strjpkande arbetarna nekades återgång
till arbetet hvadan arbetet fortfarande ligger
nere.

Ordet "solidaritet" är ofta en slogan.
Det låter sig verkligt det där ordet, men
gävar det den egna fördelen makes solida-
riteten på nätt åt sidan eller också
blifver man oforskräckt öfver det som
och går på. Snickeriarbetarna luse öfver
en skommitté som vid arbetets återupptagande
uppträda i somras trupp och göra sina
färdigheter gällande. Vid en snickerifabrik
(Perssons) hade fyra arbetare haft anställning,
som hade det blifvit bekant att endast två kom-
de återtagas. Och då gäude det för dessa
fyra att vara de två första att komma
till platsen och säkra sig om arbete.

Två arbetare rusade i förväg till arbetsplatsen.
Tidspåtagelse om för arbetets upptagande några
färdigheter blifvit stipulerade, svarades att
på visserligen var förhållandet, men ange-
ligen som dessa två arbetare voro om
att tillförsäkra sig arbete, låto de förbe-
hållan fara och intogo sina platser. De
de andra två kommo till stället, var plats-
serna redan upptagna, de som intagit
dem, pyttade på att spanarna köks i kring.
De två som blifvo förbigångna ringa vända
om omes långa näsar och fundera öfver
hvilkun nödvändig spräckgubbe solidaritets-
teten i själva verket är

Högens Verkens arbetare gå där ännu och
 Skidåreåre. Andra ämnen de ha af denna,
 är en massa upplösta trätoppar och skublar,
 som till ingen nytta äro offrats för Soli-
 daritetens altare, hvarjunnit en illa-
 luktande röke och en mycket svagt
 flämtande luga.

Äfven under denna dag råder en siligt väd-
 der, som gör en skärre arbetet ofstannat.

Den 7 September

Något varaktigt och bättre väd-
 der har icke inträffat, regn jämför en fallad och
 håller skärre arbetet tillbaka. Immanit skines
 på den till en tag, men då förmärkas felats-
 ligt vinden och då strömmar regnet ut.
 Åska har i dag förnummits vid mitt-
 tiderna, åtföljt af en häftigt regn.

Stenkalkverket har i dag uppsagt alla
 stryckande arbetare skroon också det
 med jockförmingarna ingångna kollektiva
 aftatet. Med arbetarna kommer tidnafter
 personliga aftal att ingås. Senad äfven hade
 man för arbetare till mig icke tänkt sig
 skulle ifrågakommand. Men nu, sedan bak-
 tillvit verkstans, så sigs det att man
 väntat sig detta. Menigen emottog denna
 med ett annat en glada hälsor och
 man kunde tydligen se att det verkade
 i högsta grad med slående och blef
 föremål för mycket diskussion.

Sedan bakin varit förmie för diskussion
 i folkets park betraktas naturligtvis
 af den denna handling med ringaktning
 och tydes som skrämskall.

Beckstrans, Ahlgren och Komster ha fått
 sig ordning, att med sina uppbyggande tal
 påta för oss.

Uppställningarna har varit lif och rörelse i falket.
Öfverallt bildas man i grupper och samtalar
höra sig om uppställningarna.

Äro och hänsynslösa socialister, som annars
icke bruka säga sina ord, säga nu bli mera
försiktiga. Sjelfva Alfons Larsson börjar junda
på, om icke bakom Skrifvits försäkring. Han som
förr ifrå för Skarvstrjikt, är om vidt för en
gräns genom det säliga vädrat skall tala
skada Och i säga om sin ställning till strjikt
Men annars han för, en en som som och lugnt
uppträdande är burt. Hj huru vis han numera
lita påverka sig af komraterna, ty det kunde
ju vara där han, en det kunde uppstå en
säkert förhållande, en "alla försäkrings stänges"
och det vara ju en stor olycka. Han kommer
på sig en annan har han kraft, annars kan
han vara nyttig i landets arbeten. Men
om alla försäkrings stänges, så kanske återstå
inget annat än försäkrings, gå ut i det
stora okända. Men det är som gå på, ty
socialisten hänges genom fast vid lifort.

Men när det riktigt kniper, så verkligheten
bättes fram för de socialistiska ögonen,
då är det nästan se och höra, en af en
hans den stora folks, på botten i socialist
själens, kan finnas kvar en liten somula
sunt förnuft. Så i blott skada en det
kommer något burt fram.

Strjiktvärparna äro numera icke så fräpass-
liga om morgonen och middagen. Huru och
huru har denna dags demonstration icke
upphört, en och annan går omkring och glar.
Änkelvis förmodas en Per Nilsson skall bli
kanda och säga sig ställa upp för Haaland.
Skilgen tänker lägga i väg till America,
säger en annan ryckte.

d 8 September

Onsdagen d 8te. En bättring i väderket har i sig intressant,
regn har icke fallit i dag.

Någon återgång i arbetet förmärkes icke, strejken
fortfar och upphetsningsarbetet är dagligen i gång
i facketes park.

Öfver uppbörningarna följde diskussionerna.

Styren skulle upptaga något arbete förr än alla arbets-
villiga blifvit utkastade, dock med den skinnasen,
att alla som äro under 18 och öfver 45 år ej räknas
som strejklöjare.

Alla proklamationer, som Haptenen under
strejkens gång delgjivit folket, hafva stänske
betraktats med misstas och blifvit betraktade
som skamskän.

För Agitatoren Backström och öfriga styrfinnas
i strejkstyrelsen ha dessa proklamationer gifvit
anledning till nya strejkpredikningar. Styrfinn
har det icke uppfattats som skamskän, utan
som en tecken till svaghet och att det började
dala ut för för arbetsgifvarna. Men ifall har
man sökt ingifva folket det hoppet, att om man
bara stod säker och fast en liten tid, så vare
det snart slut, ty nu ken icke arbetsgifvarna
mera, nu kommer han snart att ha om nåd.

Loffornä flyttades på aftonen ut kring torget, brunn-
vorn sittplatser beröades dem som ville chora
musikerna, som spelade på torget

den 9 September

Torsdagen d 9te. Det goda väderet fortfar, hvardagen
arbetet på skördens inbergnade följde med fart.

Någon återgång i arbete förmärkes ej bland stenkäls-
verkets stlykande arbetare, strejken står på samma
ståndpunkt.

Nu under arbete vrande byggen synes allt arbete
vara upptaget.

För en bygge hade under strejkstiden en del smickeri-
arbete blifvit utförvt. Nu arbetet upptogs, betraktades

detta arbete som strykbryteri arbete, som ingen
färdig socialist naturligtvis vill taga be-
räkning med. Nå säga då er väg och kom
icke mera tillbaka, sade arbetsgifvarna.

Arbetarna stodo en stund och funderade, men
på tag spjelbevarad bacillen öfverhuden, det
som strykbryteri arbete emidda arbetet togs för
gott, och inom kort dattes både sörr och
fönsterkarmar in på sina platser.

Meatfabrikens styrelse har i dag haft styrelse-
sammanträde hvarvid beslutades, att arbetet
en tid förmit skall ligga nere. Alla dessa ar-
betare äro således utan arbete. Då agitatorn
Beckstrand instände sig och fick besked derom,
sleef han betydligt brosen öfver att saken tog
en sådan vändning, detta hade han icke
väntat sig.

Högenäs store man, Per Nilsson, hörs icke näm-
nas nu så mycket, som i strejkens första tider,
det är ganska tyst omkring hans namn.

Det sigs att han skall hafva utömt sitt
förord af stygga giftiga ord och blifvit mera
moderat i sina uttryck. Ja, det sigs också
att han för denna sin betänande blifvit med känd
af talarestolen i Folkets park, emedan han
i folkets ögon icke skände bra väg. Nu omma
(Jänta) intag Per's plats och skände riktigt
grundligt ut honom. Stäckas Per! eller det
bruker vanligtvis gå så med alla folktribunnar,
det komma en tid då dess egna icke längre
anamma dem

den 10 September Fredagen d 10de. Även i dag sidos gott vädre.

Barometern stiger sakta, så vi ha kanske att
vänta godt vädre för en tid förmit.

Streykbarometern deremot den faller inte, den
står fortfarande lika fast.

Ingen förändring och ingen lust till återgång i arbetet förmärkes.

De gämnade sprutbarn i strejkkommittén försöka, att det bland de 661. strejkande förefinns finnas stor entusiasm och god sammanhållning för strejkens fortsättande. Ingen återgång i arbetet förr än alla arbetsvilliga blifvit afskrifade, så lyder stridsrapet förefinns.

Om strejken håller i sig månad den 13te skall en förändring i underhållet inträda. Då skall en bestämt understad tändas för varje strejkande med 12 Kronor i veckan för gift arbeten och 1. Krona för varje barn samt 9. Kronor för ogifva.

En af sprutbarn hade mig, att man ej tviflar på utan att Landsskretariatet drifver strejken igenom till arbetarnas fördel.

Då det riktigt gäller, har mig sekretariatet ^{i habsjeborn} något, som skall göra slag i bakom.

Gäller, ja, det har vi ju gjort hela tiden, tycks det mig, men det som man nu kallar för gäller, är kanske något som jag icke förstår mig på, och kanske ingen annan heller.

En folkledare skall gå mycket noga akt för sig själv och iakttaga ett värdigt uppträdande. Det går ingalunda an för en sådan person låsa ut och lefva en armé, ty så kan han riskera falla ned från sin höga ^(?) ställning, blifva degraderad och ståes som en mycket dålig man i landet. Det är på många ägon som riktar sig på en sådan person och därför var det också skarpa ägon som riktede sig på herr Axel, så han en gång uppträdde berusad, ~~och~~ ägon som voro på mycket mer skarpa, ena alla män i

hade stads myckettra.

Herr Axel's onyktelhet hade dinstat ut och blivit en känd sak bland folket. Det var ju heller ingenting att kalla hemligt, att folkets äfversta var en karaktärsbrytning, som vid oräkthets inträtt gick sina egna viliga vägar och delgaf, hvem som ville kända för, sin partis hemliga handlingar.

En dytt till några skulptörer på tåget och följde personerna om strjken i Högnäs. På bänken mitt emot sittes tvänne äldre herrar, den ene af dem såkade vara socialistbehofer Herrns Rydin i Åkersnäs, och lyssnade till hans prjksamma berättelse.

Prjksamt syntes Högnäs socialisternas öfverhufvud i Sömmarna och till hans uppträdande undergå skarp kritik.

Herrn Rydin lyssnade begärligt till hans prjksamma hade att säga och kom väl till det resultat, att det icke var mycket att skratta för, om högsta hönset i Korgene var en sådan fjäs.

Samtidigt som Herr Axel i sin partis ärende kom till folkets hus i Åkersnäs, då hade man där redan på hans uppträdande i Högnäs och fick af sin partis högsta man i Åkersnäs uttala en skarp tillräckelse för sin mindre nygranna tillgångsbare.

Man tar ju heder och ära af mig, sade Herr Axel och var mycket förgad öfver, att hans man tog sig för sig Högnäs, spriddes under part till Skivets Konfektionsvärdet i Åkersnäs.

Den 11. September Lördagen den 11ta. Tillförliden af lifsförnödenhetar lider inget afbräck genom strjken. Köpsorten har till stor del strömt af och

det är mycket att förvånas äfver, folkets förtjening
ingenting och det lilla strejkkunderstadiet, som delar
ut, är ingenting att räkna med.

En stor del påteveras ligga orädda på slakt-
karvagnarna, man går förbi och bara tittar
Åbängen skuta mig sig en kättit vinga hä,
men båg- kvartier skall man pringa till,
till en sådan löskhet, ty då man strikas,
är det brist med pringa, fläsk och kättaitar

Någ är det sött lida en sådan plåga,
än för solidaritetens skull ej ens väga,
laga hakka och spada, bryta och bända
och lefa lustigt och godt dagarna i anda

Solidaritet, ordet för dygd,

som ropas ut lika kraftigt på landet som i staden.

Solidaritet, du folkets mara,

såga hur länge skall ditt värde vara?

Äfven denna vecka sammanträdde jag i
staden del i pysskolöskretens lekken. Då jag ser
på gäddan gjande en runn genom banken, då kunde
jag inte afhälla mig från att undra äfver:
Hur länge skall folket lägga armarna i kors,
göra intet, och säga jag ej mera till
arbete, ty ett arbete är i pojor laggt
och han, som arbetar, strajkbrytars kallas, på är sagt.

Lysna! hör hvilka veckas ljud! som klinga ut äfver
mjöden, det är hjälpenälsklockornas ^{bonn} ringa in helgfrid,
dagens vi gå till mätes är den fridfulla sagan- lördagen.
Pöndagen d 13te. Solen lyser på vårskett från
marupri klarblå himmel. Men oaktade på
är förtjeningen, påknes den på helgdagsstem-
ningen, ty det hvilas oss äfver samhället.

Den 17. Septembers

Äfven om denna oro ej tager sig större utbredning,
 så synes den ändå, folket är sig ej likt som i
 förnna dagar.

På aftonen syntes här och var i gatorna skryms
 af samtalande och samtalen rörde sig nästan
 sigtvis om hvilka som den kommande
 morgonen skulle gå ut och bryta strejken
 på ledjan.

den 13 September Måndagen den 13de. Med ingången af denna
 dag har 3 Raktbyggare brutit strejkkjedjan
 och återgått till arbetet. Tjugoen Raktbyggare
 äro dock i arbete vid Gustaf Kvarns verkstad.
 På fabriksområdet hafva 2 återgått och 2 äldre
 arbetare visats tillbaka. Ytterligare bortåt
 ett tiotal grufarbetare, äfvensom några bruks-
 arbetare hafva anmält sig villiga upptaga
 arbetet den 16, första dagen för rakningen,
 hvorefter strejkkedjan på denna gång förmin-
 skas, och strejken antagligen där bort
 af sig själf.

Äfven orktade de strejkande sålunda se ut
 deras ställning dag för dag bli sämre,
 äro de likväl halstarriga nog i vilja
 erkänna detta sin nöd, utan förklara,
 att de ännu fort sätta strejken till
 det yttersta.

Förhållande hvid grufarbetet beträffar, om
 man detta arbete var så pass egenartadt,
 att icke hvem som helst kan upptaga detta
 slags arbete. Här är således grufstens
 kärna, det kulstrå som ända in i det
 yttersta kompaktigt gripes tag uti, för att
 med detta för ögonen framtränga det en-
 skade resultatet - arbetarnas bager öfver
 arbetsgifvaren och alla arbetsvilligas utskändande.
 På anslaget afländ har blifvit upptaget

Om det nu varit för Högerns mening till
våra så, tänk hur man skulle skricket om
fästet och hvilka länka ^(håtska) som
skulle skrivas dem i den socialistiska
pressen. Röringvint hade varit bättre
exploderat af ilska och kritikerna för
hans artiklar hade blifvit alustunga och
härresonda, för att väcka uppmärksamhet.
På fabriksområdet har 1. arbetare återgått till
arbetet.

Äfven denna dag har varit ovanligt verksam och
en massa båd har blifvit inbyggd.

d 15 September

Onsdagen den 15de. Högerns förhandlingar
i Rindholm resulterade deri, att strejken i
grufvdistriktet skall fortsättas, emedan man
väntas sig stora segrar af den af regeringen
öppnade underhandlingar. Högerns
fringo ovärde af sina lördag för det de brukar
till strejksfejden och återgått till arbetet.
Förbrukstads församling om att företaga en
sluten omväntning, om strejkens fort-
sättande, förkastades.

Äfven och tadt Rindholmarna och Byggingar
tycka strunt om Högerns för det dessa
upptaga arbetet, pringar man för som ^(arbetare) till
icke stort om detta, utan resonerar som så:
jag är mig själv i första rummet. Detta
is ja också en förtäntigt resonering
och därför har i sig 2 kockuggare och 2
Brottsbrottsare kristen solidariteten öfver
bord, och tagit det hela arbetet för kortent.
Högerns arbetare bygger numera icke hafva
Högerns för vinn. Deras socialistiska ledare
hafva eggat, hetsat och drivit dem till det
ytersta och om stå de där de stå, vinnliga
om hvilken sig de skola gå; det är sållan

sig också skammen öfver, att icke hafva lyssnat till och tagit vara för de upprättliga och välmänskade uppmaningarna, som deras chef riktat till dem.

Det är visserligen sant att man sagt: Strjken skall fortsätta. Men om man ju går igen öfver sig, så hade man i stället sagt: Strjken skall upphöra. Den begäran om slutna omröstning ^(som upptogs vid Biscuitens möte) var ett utslag för denna tanke och denna slutna omröstning, om den hade ju kommit till stånd, hade vi gifvit utslag för den rätta stämningen, arbetets omedelbara upptagande.

Musiken spelade på aftonen på torget och mycket folk var i närheten den vackra pinsommargvallen.

Väskret har hela dagen varit strålande vackert.

Den 16. Septemur. Torsdagen den 16de. I dag, första dagen på riksdagen,

har 7 kockbaggare och 1. pojke upptagit arbetet.

På sidans sages, så nya arbetsvilliga återupptaga arbetet, är påpassningen som morgonen och eftermiddagen något mera liflig, men det efterlämnas lugnt och stilla, demonstrationen inkränker sig till en stunds bitan.

En af de äldre arbetarna som anmärkt sig till återgång i arbete på bruket, om ej icke bitan, anmärkt detta i Jaktets park för Strjksstyrelsen.

På riksdagen deklarerade Strjksstyrelsen, att kocken skulle ha sitt arbete åter, men skulle efter strjken bli utom styra om detta.

Den hit förlagda regimentsafdelningen, som sedan är afdelning dragoner, rycker upp i dag och återlägger till sin förläggningort. Frysen gång har för ordningens upprätthållande militären behållit anlitad. Militären har flitigt besökt Jaktets park och blifvit "hjem" med folket. I slutet af föregående vecka upphöjdes spjut för huset och samtidigt därmed blef besättning

tilläten för 1^a klassens restauranter. I går
 kl 6. e.m öppnades 3de klassen, den s.k.
 "Bulvar" för besöring. Nu gamla skoleket
 steg detta, som fördrömmes af alla reänkande.
 Har man under strjktiden kunnat vara mycket,
 så må man väl äfven i fort sätningen kunnat
 vara det, ty öfverandret af kragarna har fylleri i slöfö.
 Under den tid strjken hitintills föjett har
 iske mer än en person varit inbunden för
 fylleri; denna person var dock ingen af verkets
 arbetare.

Det sågs att röstningsförslaget, som väcktes
 vid Biersholms mötet om återgång i arbetet, framkom
 genom Högenäs strjktkommittés anförande och
 att den därför fick uppbära mycket ovett, så att
 hon jenn situationen led som, och i sin besvärade
 reste hem. Sedan vid hankonsten sken hon
 hafva funderat på, att det kanske vara bäst och
 klokast manna jockit återupptaga arbetet.
 Falsken och väckta vaden, se där något enstra
 gäst som vi ha att gårdja oss äfven i strjkt-
 dagarna.

Den 17. September Strjken pungen ä ännu för sisto versen, den
 partjar, partjen strjklifort är flämtande.
 Huru dessa och en förständig arbetare borde inne
 att slaget är förloradt, så höres ännu enstaka
 fontestiska rop: "vi skall vinna".
 Öfverandret af kragarna har haft det smad sig,
 att man redan idag observerat två polier
 öfverkastade. Övre "kurig" har sparsamt före-
 kommit hitintills, det syns som om det skulle
 bli mera vanligt här efter.

Pojkar gå nu omkring och samla namn på
 lister, hvarnär man förbindes sig icke upptaga
 arbetet, jäsom alla arbetsvilliga blifort
 aflagsande

En fräckt, hvars far under stryken varit arbets-
villig, som på detta sätt demonstrerade emot
och ville ha sin far utkastad, blef af fadren
mycket bestämdt visad för vällren.

Föregående tids varken väderlek eftertrades
i dag af disa. Uppåt dagen färo en lät sugg-
regn, som båret qvallen tiutag i en strövt
regn, hvilket till en del kallte i sig under
natten.

den 18 September

Lördagen den 18de. Återigen ha vi kommit fram
till en lördag och veckans dagar sjunges för
sista veckan. Den singen är vinnsig, ty
en stor del af folkets har försvifvit sin
tid i bysstolöshet. Öfver torsdagen tygas
sig en dörig himmel, som milu allt i
grått. Kommen vid slakteroagnarna är
ringa, men vid krämoagnarna och vid
krögärsständerna råder lite mera fyllig-
het. En stor del grönsaker af den billigare
sorten finnes köpare. Mycket grönsaker,
kål och morötter, bäses bort, som det
sägs till folkets park, där bespisningarna
är om föga. En sargig syn är det se detta
armes arbetsamma folks stå på torget
och göra intet, stryka omkring likt
resterna af en slagen armé. Dess
ledare, som i sin första tiden gingo så
stolta omkring, byras nu icke så ofta
till, de trilla sig mest undan. En och
annan mycket jämnas är, att undan det under
nammela förhållande ofta hördes klagomål
öfver att det icke räckte till, klagas sett i
dessa dagar icke alls, klagomålet ~~byras~~ är
helt och hållet bortbläst, det byras mest
som om allt räckte bra till, och en akte
vare en öfverflödigt sak. För man de

sträffande närmare in på lifvet, så får man brunt
 skett för sig ett välståndet är förtärligt, man har
 liksom tygt afvarenstommit att lida och skinn
 för att tala om huru det i verkligheten är
 ställt. Höganärslegationen var i arbetets sages
 tillfamnandes afvarett och det bades för många
 häru att Höganärsarbetaren var en gentleman,
 hvad kläddräkten beträffade. Men lögg
 miske tin, att om i sträffens sisto skede
 har sin paken förändrat sig, det är mindre
 elegant och mera kuffighet.

M^{ts} Georg Teppelton, Öfveringeniör för "Amery and
 Cornwall "Woods" i "Worcester U. S. A" gjalde i dag
 besök på Kantaret och framföde hälsning till mig
 från landsmännen dertväs. Särskildt ville han
 framföra tack för de Kulturhistoriska berättelser,
 som under märket O. A. B. varit tryckta i "Fruen",
 och som uppmärksammat där ute i det stora
 landet af intresserade landsmän.

d 19 September

Söndagen den 19de. Om söndagen är juist icke
 mycket att säga annat än att det regnar och
 regnar hela dagen till toppert.

Föreläsningföreläsningen har i dag börjat sina
 föreläsningar för höstterminen. Föreläsare
 var Postexpeditör Jagerström, som behandlade
 Elias Seltstedt och hans goda diktning.

Man kunde i viss mening säga att denna föreläsning
 hade åtskilliga anmärkingar för den
 egenömliga tid hvori vi leva. Om Seltstedt
 lefvit i denna tiden och så de egenömliga
 käftersod, som depligvord kallas upp, så hade
 han säkelligord strängt sin lysa och gjungit
 nigen helig bing.

d 20 September

Måndagen d 20de. Högagens väderlek är tin en del
 äpsen ridande i dag. Regneturra blöta på och gör
 skövverbetet omöjligt

Fruga nya arbetslösa låta höra af sig, stry-
ken prägar oförändrad.

På Nedre har i dag utminuteringsaffären
blifvit öppnad och dunkas och flaskor äro
med anledning deraf i flitigt bruk. Under
dagens kafé har två pguerister blifvit
inbudsade för Nedre och en på Öfre.

Äfven för området, som icke berisa arbetet,
jöriska kullen socialister äro tryck. I slutet
förakta en af jörkläsningens arbetare
styrelseledamot äro tryck för biljettföring.
Dessa en biljettföring varit arbetslösa,
hade han bivit med till honom, äro han icke
någon finge beakta sig med biljettföringen.
Styrelsen tog saken om hand, och uppman-
ade styrelseledamoten erkänna om han
gärat sig, ^{sa} men han förklarade att det
var en lögn, och dervid lät styrelsen det
för tillfallet besv.

Den 21. September Tidningen den 21. Liksom hvar som i öknar
sprunda och sprjeda efter den bekände
Stjernan, så sprunda och sprjeda också i dessa
vägar Stjernans arbetare efter en annan
Stjerna - en upplag för anlagsteflarna om,
att den lilla överkambeten förklarats slut.
Blickarna äro ständigt riktade mot
Stackholmen och hvarje stund väntar man
att något skall inträffa. Strypen är icke
populär längre, när betraktas mera som
en olidligt tryck. Men folkets strömmar
skall komma med det förklarande ordet
och återgången i arbetet skall då följes
med verklig glädje, äfven af de annars
på starovisiga Stjernans lefarna.
Något är godt, mistan sommarvädret.
Den 22. September Situationen är oförändrad, något resultat

af smidningen bys icke till ännu. Bland folket
ridas den föreställningen, att besökare om
smidningens lyckliga resultat kan väntas börja
ägnas till och denna föreställningen invägges
de också uti i Jolkets park.

Skrotfabriken och Kullens Trövarbely är
färdiga i blockad. Skrotfabrikens arbetare
söka sig arbete på annat håll.

Tack vare det goda väder är skivfabrik
i dag återupptaget och bedrifves med kraft.
In hel del ser, hvar och vider, stas ännu ut
på gatan.

Skivfabrik spelade på aftonen på torget, då denna
ventligt en hel del folk var i närheten

Den 23 September Fredagen den 23de. Den om dagen är efter
den andra utan att folket gör min af att
i större antal återgå till arbetet. Det
ser ut som att som om man kunde undersöka
arbetet. Och tack är folket inga kapitalister.
skidningen, som de nämligen nog vänta
sig på många utaf, den skall man jämt
se utgången på. Nå, när den ingång till
känd, är det väl att förmoda att man
för ännu öppnade och ser ut stora
fisker.

Under strejkens dagar har en hel del arbetare
bäckt och utträtt arbete på annat håll. Bland
det icke varit arbete som blivit. Både i disekt,
ny har man då tagit iten dermed, och alltid
har man tjunt någon blott deruppå. Och så
med afseende deruppå att man kan hindra
skulle kunna få sin egentliga arbete åter,
var det kanske på gott de sig om efter
något annat. Toppelmakern är en yrke
som många för smickeri hvar sig arbetare
germa gripas till. Och nu i strejken, då som

gick bystolös ändå, kunde en sådant yrke vara
 bra att läsa. Därför skulle också en Kattuggare
 läsa sig detta. Men nu, som han skulle läsa
 hos ^{en fru af de} strejksledare, och sedan man kommit öf-
 verens om veckolan, var allt gott och väl,
 och man grep sig en med verket. Men då
 en av andra "mästare" sjöf äsigt om
 strejkenes nyttighet, och andra dygud stas
 han på gommen, färdig att gå ned i grufven
 och ställa sig i de arbetsvinniges led.
 Detta var en märkvärdigt fall, som krafted
 en utredning i jakets park. Förmunnet
 anmättes också dertill och då kändes
 strejksstyrelsen att "toffelärlingen" fick
 låf afbryta sin lärotid, ingen värdig
 socialist, äfven om han endast var en
 lärling, fick laga lärdom af en arbetsvinnig.
 Men nu är det fara visst att den så kall-
 huggaren alltid ordentligt får sig
 toffelmakariet, och menskligheten gör
 sålunda måste om en toffelmakare, kan
 ske en öfverdrig toffelmakare, som
 ästadkommit god gång i toffelarna.
 Socialism och solidaritet, på syftet
 tofferi som genom en ästadkommes!
 En vackrare vader än du som nu både kan man
 knuffat tänka sig, värmen är uppe i + 20° C.
 d 24 September Fredagen den 24de. Folket pressas i bokstäm, den
 era utbrossen efter den andra utfärdas från
 Jakets park. I dag är det Högans Föreläsning
 som bokstämets. För hörd? ja, allmänheten
 kommer icke till hörs orsaken dertill kan vara,
 men de strejksande ville så ha det och då
 skulle det ske. De strejksande berömd: att
 Högans det är vi, vi följdes och befalld och
 dertill bästa. I morgon skulle målar

Agymn bajkettas, därför är hon kaputserad och
 omäkt hos Kaptenen. Före Agymn har varit
 förtroende för honom och hon vill, blir mig
 också beslutat, ty hon har ju stått för
^{i jakten & parken} huset för de hemlösa strykande. Men
 personerna vil som så: något för något. Nu
 förmåligt vandra byns ha bemäktigat sig folket.
 Högenäs arbetare är mera envisa och strykande
 än man annars skulle troa dem om.

Men om folket bajkettas och blockerar, så är
 vår hälsa ändå god och nödig, han låter sitt
 vackra vider lysa öfver allid och har förtroende
 samt med alla människornas d. s. skapets.

Den 25 Septembe Lördagen den 25te Gårdagen utbetalas aflöning
 till 25 i arbete varande ~~och~~ gruf- samt och
 divars arbete. Under normala förhållande
 uppgår denna aflöning till omkring 21,000 Kronor,
 om belöpte den sig till 7,585 Kronor.

Förekomsten af lifsförändringar är ungefär som
 föregående Gårdagen, det fins gott om kått
 och grönsaker. Kåplustan är ringa. Sien har
 i sig i ganska stor mängd kått fört i hemmet
 och priset har varit från 3 till 2 Kronor per hval.
 Sien och potatis är något som givt åt i stryk-
 dagarna. Arbetarna hafva en anledning vara
 tacklösa för, att Belaget förtroende dem med
 gratisland, ty utom dessa, hade det varit
 mycket, mycket skett med lifsförändringar.
 Att det är skett, ja, för många till förtroendet,
 byns vref, att barn turas till. Långsitt
 Berg har afgifvet rapport om tre fall, som
 komma till hans kommande. Dessa barn tillhöra
 N:o 97. N:o 463 och N:o 833. Föräldrarna till dessa
 barn komma att varnas och förtroendes arbete
 sigt dessa förmyndare om sina barn.

Blas de ömme strykande kider villvalla,

om det kan vara till nytta att förförande
 stå kvar i stryken. Hos många råder osäkerhet,
 och när man låter bliken gå till äka (strykens
 första dagar, på är nog den tanken allmän,
 att man bättre lyssna till de vasselanden, som
 Kapitanen utsände, ty de hade påkunnat stått
 sig på en annolunda bättre sätt. Olik
 rykten verora om, att man under den kom-
 mende veckan skall förtaga pluten om
 röstning, för att för utkört den bästa stäm-
 mingen.

Den stad i dag torde arbetare utaf
 Hattut och resonera om stryken och
 sin egen ställning. Men kom afrens om,
 att det var en eländig tillvaro man föde.
 Ni ge ju i både stryk och jakets park, både
 den ene ja, både den andre, vi strunta i
 jakets park, det är att ändå en d-
 la lögrdhal. Se där två både föte mig, det hites.

Påpassningen för de arbetsvilliga har nästan
 helt och hållet upphört. Lunden och gälla stikka
 då och då fram, men som de arbetsvilliga skoja
 med sin öfver deras egentliga dumma gäro-
 mil, hålla de sig mest i skygghuset.

Spiritjälens upphäfvande, som i sina första
 dagar bar så synbara följder, har nu efterträdts
 af mera bond och mätta. Röringint pyntes i
 Jäders teja Krage på Öfre i beträktande.

Veckans bästa dag går sålunda tillvandra utan
 att några större ordningar egt kunnat.

den 26 September Lördagen den 26te. Solen, som lyst så vackert
 under föregående veckans mitten alla dagar,
 har i dag knipit bak om molnen och gömt
 sig. Dagen är kall och grå, kall och grå äro
 också större delen af folket.

Ända sedan störstrykens första dagar har folket

rogat sig hett tappert. Folkets park har varit det
centrum för rörelsen, och här har
också den ena luftbarheten afläst den andra,
omväxlande med strejk och agitationen.
Huruvida i sig uppräta folkinnagifvanden skall
dena dags luftbarheter vara en afslutning på
säsongen.

Kvällen alla de bus och befallningar, som föredes
i folkets park, tyndes en viss auktoritet och myndig-
het, trodde man sig om att kunna styra
och ställa till en man behagade. Aukt och myn-
dighet kan lätt berusa, om detta ike upphävs
af vakt förstånd, sans och mätta. Ett gammalt
ordspråk säger också:

en när ställer kommand till valde,
veta de hvarken hut eller hållde,
en äfverkrift, som gån kan falla in på följande.
En dag hade man i stället kommit under-
fund med att hästarnas skar behöfve omses
och ombyggas. Men sände därför bud till
skomanden och bad honom förnya arbetet.
När skomanden gick undan, gick han till
Gunnars förmyndare, det var en gästigt juu,
som han ej på egen hand trodde sig om att
uttrida, där vissa skarpare hjernor till, och
så komnade han till folkets park, där
han för de "vissa männen" framlade saken och
bad dem bestämma hur han skulle göra.
De "vissa" slogo sina hufvuden tillhaga, genitör-
larna gnedas och pennkanden lade sig i stora
rynkade på hufvuden. Och så gick man till
sitt fram en kullut, som lydde så här: Verkets
håter för skomanden ike befalla sig med
att sko, denna skall stå orskoda. Men
den tvät, som är sjukhus för doktorn,
den gick han låta sko. Och så gick

om den drömme punden, och tror att han handlar
^{da han nekter ska fiskets hälsa,}
 rätt, och ventar på att vid strejkens slut blifva
 återigen i arbetet, som om ingenting hänt.

d 27 September

Det vackra väderet har återkommit, solen lysas återigen i dag. Omkring 9 arbetare ha denna dag återgått i arbete. Det har under strejktiden bruket vara så, att måndagarna företat något större tillförlitlighet med återgången i arbetet. De återstående strejkskarna ventar nu blott på att mödningen skall blifva klar, sedan skall dessa också uppfylla arbetet. Det har sagts att mödningen skulle blifva klar kl 3 i eftermiddag, men ännu sent på qvällen har intet hästs delom.

Man skulle en dag förtaga gränsaktläggning (i Kaptenens Rätt) härja behjupa man nu en smidvans person, för att haplida berusad, och så kunde man ha sig 4816. Men 4816, en vid socialiet, strejkade och vågade därför icke befatta sig med saken, förrän han fått tillåtelse därtill af Strejksstyrelsen. Saken framträdde för denna folkets ettra öfverhet, som emellertid gaf tillåtelse till att detta lilla arbete fick utföras. Blott icke arbetarna gått Bolaget, har man icke tillit så strängt för strejk, många arbetare har nämligen tillfälliga arbeten hos enskilda personer.

Det talas om att en del drifare skall slå sig samman och upprätta en lerkärlfabrik.

Jord skall vara inköpt på Lemflyget

d 28 September

Tisdagen den 28de. Bajtören följde friska tag i folkets park. Profarbetarförbundet påkänner i dag en hel del arbetstilliga, som vid sidan om sitt arbete tillhandtaga allman

heten med små tjänster. Dessa personer, som
räknat ut för jämföringarnas försäkring är:

Oscar Pålsson, kassans affär. Utdömda mangel.

J. F. Ring, skomakeri.

Jens Persson, böckare.

Johannes Olsson, bostadsmakare

Axel Lundblad, skomakeri

Karl Skönlund (mycket arbete hos arbetarna)

Karl Blomsten, tjäras tak

N. P. Löfberg } Lemnidsjärnjäran
Nils Peter Persson }

Johannes Westellind, mjölkaffär

August Persson

Nils Svensson

August Johansson

Ivan Arndberg, cykel och mjölkaffär

Bjar Lundberg, cykelaffär

Rydberg, hårklippare

Karl Persson, taffelmakare

Karl Karlssons Bråk, Lurstrum är stryktiska

Olof Larsson, taffelmakeri

Med han där nu ligga för mening i att
trakasserad på dessa personer, som vid sidan
om sitt arbete betjener allmänheten - således
äro socialisterna - med acceleranta nyttiga
tjänster, tjänster som om de bättre start vore
på en hjälp och som i regel betales med
en ringa penning. Frizon förutsees
junt nyss till den arge socialisten Per
Nilsson. Både han, svarade han, är en
upplysning, endast en upplysning. Således
en upplysning utan kraft, en slag i luften?
Ja, svarade han, och tillade: det är olyckligt
föra krig och såg mycket ledsen ut.

Efter två månaders krig hade således denna
hänryckelse socialistiskt ansettigen för klatt

för sig, än frist är bevis än afred.
 d 29. September Onsdagen den 29de. Att rindningen strändade blif
 en stor misskökning för de strjckande, något
 prunedat hade man väntat sig. Nu kom
 man den frågan upp, hur skul det bli med
 arbetarna i återtagandet i arbetet? Folket
 är uppsagt, uppsägningstiden har gått tillräcka,
 och arbetarna äro ej mera stenkalkslagerets
 arbetare.

För att nämna detta förhållande häres för
 eftermiddagen en större mäta i folkets park,
 dit både män och kvinnor kom i stor
 myckenhet. Mötet blif ej afslutat för dagen,
 utan fortsattes i morgon. Man har för
 spaget gemenskapen, en alla arbetare skola
 återtagas. Först, om först knipen det, om stic
 arbetet inför den verkliga, som de hela
 den gångha tiden yvelat se med hära
 fäles om.

Skensiken skred på aftonen för torget, folket
 stod i gathörnen och härdte för. Wadset har
 under dagen varit gatt, något kyligt.
 Det berättas om en strjckande arbetare, som under
 varnula förhållande hade det ganska singligt,
 man nu, sedan strjckan förkommit, jäte det ganska
 skott stäit för sig. Fritigt besökte han
 strjckningarna och tog fasta på hvad där bedes,
 en bara man stod enig och stark, så skulle
 det smit bli bra, innan part skulle den
 gyllene tiden inlyta. Men knotten, en
 praktisk kvinna för resten, hade med glämske
 pett henne försvit i spiskammaren dry för sig
 smitte samman och på stöd han en dag
 inför hem verkliga - spiskammaren
 var kom, en otreflig situation, hvilket den
 inträffar. Här en, både han till guds bön,

när tänker du säga arbetet igen? på vi få något en
 lefva utef, ty vår spiskammare är tom och den
 spis som strykmätarna och "svaret" ge oss, blir i
 längden en mycket och eländig kost. Jo, nu
 skall det smitt ge sig, sade gubben. Warlden
 skulle inom kort hett och hätt förändra
 sig, dessa arbetade nu på strykmätarna, och
 det hederlige, fruktiga samningsvärdet "svaret"
 gjorde också sitt till för att man skulle bli
 bra och arbetarna nu det eftertrödda målet;
 sedan skulle man lifva på herrskapsvis och må
 gata. Vi skulle vara lata bli att man jemna
 oss och hälla ut i Kampen, man lilla, kunde
 gubben, så skall du se att man hade sig, och
 dermed tog han sin mössa och gick för
 strykmätarna, under det hustruen såg sin
 loma spiskammare gick ensam raka ut
 hur hon skulle ställa om mat till de olika
 mätdarna. Å hur hon grumrade för sin
 bakin! Och hur mycket hon en pyggs sin
 pyggs, så utaf bakin sig ikvill sig, ty af
 intet blir intet. Men så gick hon en flus
 i dis och smickrattade på gata åt dansmannen,
 det var en präktig idis, den skulle han
 gennit patta i veckat. Ty var hennes gulle
 så dum, att han mera trådde på "svaret",
 än på det hela arbetet, di kunde det
 också gå om spisa "svaret" och må gata
 deruppå, och dermed slog hon vatten i
 en kestren, hade "svaret" deri och hade
 sig Raka Soppa.

Di gubben kom åter från strykmätarna, Tankande
 som vundrig, ty något underligt hade sig härt
 utaf, och så han pegade om, patta hustru-
 ren fram på bredet den Rakta Soppa.
 Gubben sådde om i fatet, soppan var klar,

Jackets Jackkärskor, som ingen mera dag
 pånåts vid mötana. Tydigen har man
 sin den kommande dinglande med en Kary
 Jaktati mellan sig, för sig till Jackets
 Jack, för en nästa de hunsfriga strejkande.
 Strejkens första dag stod gulden Jöns vid
 sin akta för akkumuler. Men på bör
 jide han för strejkfraskakningar och
 på led han sig ned, kunde ut för
 penkare under jäktning, en nu gick det
 inte längre, han nästa på sig till
 de strejkande. Men jösses stanna sig
 Karl, sade Kamraten till honom. Nej min
 lif och själ jag ser gär, sade Jöns och
 gick hem, för en afläggare arbetsklussen
 och tege helgsvackan för sig.
 En annan arbetare blif binnad af strejk-
 parerna di han Råde grifverkinen.
 Nu går det inte längre jäktande
 klune och på och dermed kunde
 afven han sin akta och slöt sig till
 de strejkande.

En annan man beslutat sig för att
 kungide och afbröt detta, villkavig om han
 han skulle göra. En annan var hans
 hans omhändert af strejkande kamrater,
 som tydligen ville ha honom för sin
 sida. Han blif hemnad den saged, men
 andra dagen stod han åter för arbets-
 Jaktati under jäktning en nu stannar
 jag kvar här, om es jag Jaktat för
 strejkskor.

En annan arbetare, som varit en ifrig strej-
 kare och framman på arbetsvilliga, and-
 hade plöteligt tankar och tredde i de
 arbetsvilligas led. Jatta som fick reda

despo, skulle naturligtvis ha gått på honom och
bearbeta honom. Det kunde lättast ske vid
besöket, ty personerna cyklade hem därifrån.

Da han gick byn på Jästa stungade han sig
fart upp på sin cykel. När de hade Jästa ---
längre kom jag, ty den andra, rusade ästad, under
det han tillropade Jästa: Kyss mig i ---
din drömd Satan - sade och på sin väg.
Jästa stod handfallen, men ommedelbart följade
han sig. Tute är det ofta jag är i drömd byn,
men det är i alla fall en konstigt sett man
här har att fjunda till gille, det som kommer
han af, för en gå andra vederhänghetas till-
mätas.

Den 30 September Torsdagen den 30de Afläring hos i stad
inbetalats till 159. bekräftelse. Afläringen
för bekräftelse bekräftar i regel under
normala förhållande gå upp till omkring
21,000 Kronor, men beläpte den sig till
5233 Kronor.

Olika rykten vore om att arbetets
återupptagande snart skulle ske. Måten
fänga i jakkets park dels på förmiddagen
och dels på eftermiddagen. Måten påtes
vara så tätt besökta, att icke en
enda af de strejkande påtes där. Somliga
påtes att parkföreningen gifvit arbetet
fritt och att hvarje jakt har en hörs
för sig uppgöra om återgång i arbetet.
En annan rykte påtes att man försä
tagit röstning, som utgjorde med två
hösters öfverigt för återgång. Ware
nu härom bara som helhet, Lång-
rövstegelskraktare ha för en alldeles
utgått en strejken och upptaga arbetet
med morgondagen.

Skicka af de i strikku gvarande skulle jag
vilja gå i arbete, men hur man än vander
på saken, så har man ändå bak, som man
säger. Annålar man sig som arbetsvillig
och skulle bli nekad arbete, så blir saken
genast kändt för strikstyrelsen, personen
blir betraktad som öfverläpare, strikunder-
stället indrages.

Äfven i soppjäder en gån vider. På gorden en
liten regn och kylig luft.

En af de arbetsvillige, gubben Jöns Pålsson,
kräffades i dag för maggatan på arbetsplatsen
af sjukdom, blodstättning, och måste af-
bryta arbetet. Gubben Jöns är en man af
den gamla tiden, villig till allt och andväs-
bal till allt arbete. Äfven om man best en
stige upp till niorn och sedde honom ut-
föra något arbete decuppe, så hade han
utan knat pekat sig dit upp. Inaste
jaget med honom här varit, en han någon-
gång sin arm för djupt i gressen, med
det likt är ju föll arbetet, om personen annars
är trygg i sin uppträdande och sind
hans.

För öfvergången den 3 Augusti kräffade
jag gubben. Så var han något pård och
varkelmodig, oanhviflad som han var
af partiellsticht binnare barn och möger.
Se så Jöns, sade jag till honom, ställa nu
intet utan var lugn, tag det med ro.
Ty om det inte redan inträffat, så inträffar
det snart, komke:

en gubbens tander binnas
och kinderna lalas
när så benarna slutsträckes
och plicken blir slö och stäckes

di sjunge quaden på pirta vuren och är som ett
 utta af hela julianen. Det är surfor bättre
 något längre fram afsluta dagverket i lugn
 och ro och ike nu under socialismens och
 storstrejkens skrikigheter.

Jöss, minne hen di, moss det vere balt
 lysna detta, både gubben.

Andra dagen, storstrejkens första dag,
 stod gubben vid sin gäst, sågode så en
 det rok väldeliga. Det enda hen så på
 klagede sig ofver var, att folket svärmade
 drackning som kin och gladda illa, det
 är knäppt de gå under för gästen både han.

Såna där ska bäringarna, som mera lysna
 till förståeligt tal och bättre arbetsgifverens
 intressen högt ofver socialistherrarnas, är
 naturligtvis ike väl tilda af sina bröder
 socialisterna. Därför passade också social-
 alisttidningens korrespondent för, att i sin
 tidnings spalter offentlig gubben Jöns, under
 förklaring, att han genom sitt arbete blifvit
 hetsad till dets. Men gubben lysor och det
 är väl att hoppas, att han ennu en gång tager
 gästen i handen och säger balt korres-
 pondenten, om han kommer den för mera.

Skandens pirta dag förörmes utan att sam-
 hälet ännu kommit in i sina hättu gingar.

Waduloken har varit god, men luften är kylig.

d. 1. Oktober

Fretdagen d. 1. " Skandens första dag ser
 ut ännu en såvande ut för de strejkande.

Skänka af de strejkande erkänna en uten
 omsäp att bekun i föllard och att det
 hela är ett stort fiasko, hvare en
 en gång, så allt är uppjort, går ut sam-
 hälet, är så man började. Och dock har
 storstrejken varit det ord som Skandens

arbeten jämt och ständigt fört på tungan och
 hotat med. Men jag tror nu att det stora
 flertalet fört mig af strejken, ja, till och
 med så mycket att åttonden Komman är
 förrunnad innan den baken nio Komman
 upp, den har gifvit en lärdem för lifvet.
 Öfverrust har också intaget sig och ledarna
 har mycket varit för att hålla de hela
 samman.

Röstning har flera dagar i rad egt rum för att
 uträna den rättu stämningen, men mycket positivt
 resultat har icke framkommit.

Det finnes nemligen ett stort antal strejke,
 som äro missnöjda med strejken, och som
 äro för att arbetet genast upptages. De för
 hade många väntat ett möte i jakketo
 park om på eftermiddagen skulle klargöra
 stämningen, så att arbetarna i bondes
 trapp kunde gå fram till Kaptenen och
 anhålla om för upptaga arbetet. Men
 röstningen gaf ett annat resultat i det
 att 256 röstade för stridens fortsettande
 och 160 för arbetets upptagande. En stor
 del strejke hade ej anfunnit sig på
 mötet. Resultatet framkallade en dyckt för-
 stämning. I den de andra grupperna hade man
 tänkt ut en af ledarna, som skulle klar-
 göra för stämningen derstädes.

Det är redan nu heltenkligt för dem som
 äro för strejkens fortsettande, ett ett antal
 af 160 äro arbetssamma. Detta är det samma
 som dräpalyet i hela strejken, hvilken
 också med lite tillstånd skall, primus ut
 i bonden och självdö.

Än i dessa dagar kan man mycket märksamt
 se tala vid strejke, de ställa sig nu

icke bli afvisande, som i den förra tiden. Den
 trötta andan har eftertrötts af en större
 medfällighet, och tron på fackföreningens
 allmakt är betydligt rubbad. Då undas heter
 icke nu "en fackförening ska tillverka omitt
 arbete", utan "om jag får arbete".

Jag försade i dag för några en af de mera
 socialistiskt benädda arbetarna, om hur han
 nu efter två månaders sysslolöshet kunde
 det. Och mannen bekände med sig i hjerta
 en stämning för honom var både sorglig
 och förtvofad, han skulle tacka sin hustru
 omlike fader om strijken ^{genast} blef slut.
 Med innebärande af allhandas slag hade han
 hitintills dragit sig eländigt fram. I den
 förra tiden hade fackföreningen ej funnit
 något understöd, men nu för slutet hade
 han erhållit högst 6 Kronor i veckan = 1.
 Krona för vasa, 1. Krona för hustrun och 1. Krona
 för två barn. Hustrun hade vidrigt till
 upphållt genom att arbeta på landbruket.
 En sådan situation utropade mannen! Jag
 uppmärksamer icke detta för flera år, ja det är
 förfärligt blott som. Eftersom på slutet så den
 boja som hinner in i fängelsen vid fackföreningen,
 sade jag. Tack kan du väl lägga någon
 mening i att hjälpsamt visa illa, så man
 bara behöfver räkna hustrun ut och fatta
 tag i arbetet och må godt. Menningen är
 detta som, min kamrater är numera så
 påtska att man drar sig i det längsta för att
 bli "strjkbrytare". Kamraterna skulle helst
 kunna ändra alla som visa upptaga ar-
 betet, en sådan hitehet gör sig numera
 gällande, och som betydande delar kan jag
 följa om, att en arbetare, som i följande

anmäla sig arbetslös, (i dag besökte Jalkets park, blev under Kamraternas him och förskott utvisad från parken. Det gjorde mig ondt om ~~den~~ honom, tillade mannen, ty han var ju ändå vår Kamrat.

Äh, frågade jag vidare, hur är det riktigt om den som arbetat, hafva de i edra ögon handlat rätt eller orätt? De hafva handlat fruktansvärt rätt, som stannat kvar vid sina arbeten, de äro värdt ett erkännande, liksom de också gjort den bästa affären, som de kunna.

En konferens är beslutad skola hållas i Biberholm om söndag, och någon af sysslor i kommande vecka skall någon från Stockholm komma hit och klargöra ställningen för Jalket. Skall strejken fortgå, vill man ha skriftligt på hur mycket de strejkande skall ha i underhållet, några lifter litas man ej mera på.

Vädret är också i sig god, men polskinet är sparsamt och kylan är rätt skarp på qvällen.

Den 2. Oktober Lördagen den 2de Tillförelsen af käl är i sig mindre än föregående torgdagen. Stiganden är ringa, betydligt mycket ligger kvar på slättarvagnerna.

Vid granskningarna är konneren mera liflig, det synes som om strejken lätt återtagas blifva vegetationen.

Vid grufvorna är situationen oförändrad, större delen af kalkuggen och dragpojken äro ännu ute i strejken. Det ser också ut dragpojken alla styft på, ett efterlysa den af den utjämnade fjällindelen

På fabriksområdet hälsas i dag en mycket större
lyftlighet bland de strykande. Af de under
gårdagen förefintliga 160 arbetsvilliga ha
43 stegar stegit fritt ut och anmält sig
till återgång i arbetet, och detta har naturligt-
vis åstadkommit spricker i strykhäran,
sinnena hafva kommit i uppror. Kvinnorna
äro dervid lika ifriga som männen, och
delade i tvänne grupper strider man för
båda hären, och parallen lyder så: för oss
emot strejken.

Under dagen har, utan dessa anmällda, 8 påhugit
arbetet på fabriksområdet.

Si det kan vara ⁴intressant se huru omständ-
samhetsskeppheten kan undergå förändring
från rodeste socialist till dunnad och lugn
huvudsaksmäniska, anför en del berättelser, som
jag haft rodd på denna förron.

Sp. 8. 9. 1. his socialist, har hämtat sig så stygt
från de socialistiska idessorna och i öfkiert
vänt en trogen spridare af "svaret"
Eriksen, som ställes för honom, lyder så här:
När tänks Ni upptaga arbetet och göra någon
verklig nytta?

Svar: Jo, jag tänker annala mig i dag och, om
jag får lag, upptaga arbetet om mandag.
När förs vi Ni upptaga arbetet?

Svar: Jag kan ikke svarta längre, jag måste
som familjeförvärdare tänka på min familj,
se på min egen förvel och ikke offra mitt
för fackförbundet.

Om Ni säker för att bli för återtagen och återfå
adret förra arbete?

Svar: Nej, det är jag inte. Det kan ju handa att
man ej mera behöves mig och då måste jag
se ordig om efter något annat, skulle kan

jag iske längre. Jag tycker att jag iske gjort
 bättre annat, än att jag skulle kunna bli för ståtlig.
 Jämför om du denna stämning med den
 som gjordes sig gällande i den följande strykt-
 tiden, så kan man säga, att det är en hufvud-
 tändning för folkets stora flötel befinner
 sig.

Skåten hafva sig i folkets park både för
 och eftermiddag och dess mitten hafva varit
 stämninga och hatat afsergi till hundra gånger
 huter.

Widulken har under hela dagen varit
 stridande ucker och ucker på sitt sig
 tillstånd under orons tecken, orostucken som
 likväl i sig själv bekände en säker förning
 under den kommande tiden.

den 3. Oktober. *Söndagen den 3de.* Redan tidigt i dag för man
 gånge sig i folk trappa af till folkets park
 där kl 10 to man till sig af stället.

En af församlingens ledamöter har kom-
 mit till platsen för en klargöra om biten-
 ationen för närvarande är.

Föreläsningföreningen har hållit sin andra
 föreläsning. Föreläsningen var följande
 berätt, men som är ju är förändrad
 sig afse, folkets tankar är koncern-
 tillade för annat här, folkets park
 togs under på den

Till N° 169 På Kilborn, uppvigelsen och en
 af ledarna för den rädsla som nu på
 vilkornet gripes in i folkets lif, ständigt
 dessa frågor:

Är skara hushållarna i sin hushåll
 upptaga arbetet?

Svar: Jag vet inte.

Om Ni den 3 Augusti kunde se framåt i

terna och de i icke skida hvar strogkän i under
 ligheten skida kunnat en gottas sig, hade
 Skräms arbeten och icke de i strogkän?
 Skar: Nej, jag inget de. Ni traktar strog-
 kän arbetet kunnat visa sig om några
 dagar och jag visade nu, om så lång tid.
 Skust tänker de strogkände om gais?
 Skar: Ni ha om ingenting annat en gais en
 bala oss så djurt som möjligt.
 Skum om någon vill tjaja en, han gör det
 där?

Skar: Ni lit stais tin en vilt arata är så
 egentligt, att inget annat kan upptaga
 det under taga det ifrån oss.
 Skum Skall jag se inget så stas kunnat,
 det är mera arbetet än kunnat och kan lös
 och vem som helst. Ingen är ommaktig,
 och kunnat arbetas. Skar: Du Skisson, är
 jag icke uphörtigt vid detta arbetet utan är en
 nyfyllt, som jagt i äldre dagar lät en
 arbetet.

Skar: Ni arbetar i detta en hant kan kunnat
 vara för arbetet (Samlaget af Skar.)
 Du Sk. 357 stark besvärskunnat och ifrig om
 kunnat af jobbskunnat Skar Skar Skar:
 Skar: Skar kunnat upptaga arbetet för
 besvärskunnat?

Skar: Det är jag inte, kunnat är om ingenting
 arbetet, kunnat kan kunnat oss gå in för besvär-
 ke oss gå in.
 Skum Skar kunnat har icke kunnat en kunnat
 arbetet utan Skar Skar Skar en Skar Skar
 vid arbetet.

Skar: Skar kunnat kunnat, men kunnat kunnat
 att kan kunnat oss kunnat arbetet, kunnat kunnat
 kunnat kunnat kunnat kunnat kunnat kunnat.

Varför strjka Högens arbetare?

Svar: För att jag införde en bättre tjänst, så
 att alla kunde känna sig lyckliga och belöna.

Detta är ju ett godt förhållande som
 varit för Högens. Men kan inte förstås nå-
 gon som är stadd i verklig nöd. Högens
 arbetare hafva lejt under lyckliga förhål-
 lande, och för lyckliga känslor. Men
 deras handlingsätt som visar, att de icke
 fört sig bättre värde för den goda stämning
 de intagit.

Högen kunde manna icke lärna något
 som utan orsake om den usla stämning
 som fört arbetarna intaga. Jag fick
 den uppfattningen att om en anmärkning
 verkade som part i part öga.

den 4 Oktober Mandagen den 4de efter denna sag giv
 strjkan in för 3de medlemmar utan att
 denna blifvit fullt utagerad.

På fabriksområdet har en stor oro
 bemäktigat sig alla strjkande fabriks-
 arbetare och man vänder om åter i stora
 massor, för att anmäla sig till återgång
 i arbetet. Ja, äfven vidarna som varit
 starkt förtroende vid det socialdemokra-
 tiska, och som man tror skulle vara
 bland de bästa att anmäla sig, hafva
 förmitt för att anmäla sig till arbetvilliga.
 En annan sak blir om man alla kunna
 beredas arbete. En stark oro gör sig gällande
 att så icke kan ske utan att arbetsslöshet
 också skall inträda. Om så skulle bli
 förhållandet, närme så en stor orsige
 strjksledningen kan bereda alla vidarna
 arbetsslösa något arbete?

Äfven vid grufvorna, Verkstaden och

diverseafdelningen har anmälningar af arbetssvåriga
 egt rum, jättan anmälningar där ike varit
 på mångtåliga, barn på sjukhusområdet.
 Men beträffande det som knokas i sjukhuset på
 alla håll och nedslaget synes vara så
 fruständigt, och strjken utom i intresset
 i en helt annat stude, där det blott kan
 handla om någon kort tid, innan strjke-
 historien bringas ut världen på Hagens
 och är en oblyggligt minne, på är man
 för många har sjukhuset ike villja
 erkänna detta, särskildt bland sjukvårds-
 vad, utan tror, att ännu kan något vara
 att vinna, om särskildt sjukvårdens
 står fast och upphålls striden.
 Men enligt samstämmiga utlåtanden af
 dem som uttryckt i arbetet är det frust-
 blott, att intet är att vinna, slyket är
 förloradt och den återstående striden hopp-
 lös. Bredheten är står enligt sjukvårdens,
 man har ändå ingen jätt ögonen öppnade
 för, att det är riktigt kniper och kommu-
 ten stycket, där är sjukvårdens hjälpen
 af ringa betydelse, likaså också dess
 mekt är lika med null.

Bland verkstadsarbetarna har en omfatt-
 ning egt rum för en utöfna arbetstillighe-
 ter! Endigt bord som sagt skare.
 17. kapten afgifvit höst för återgång och
 strjkenes upphärande, under det 13 afgifvs
 höst för strjkenes fortsättande.
 Jern och stålindustrieförbundet är en
 förbund som försöker öfver större medel
 och komma sin strjkeare utöfning med
 15 kronor per vecka.

Skutan för en dagligen tvannas ginges om syon

i folkets park och ditto är det en haliga,
 som man kan kalla det så, de strykarna
 i dessa sju år hafva.

Den 5 Oktober

Tisdagen den 5te. Strikerna skall fortsettas,
 så dekreterna strykledningen. Det betydes
 ingenting är sednad glesad, ty nya linier
 hafva utstakats, och med dem för ägonen
 skall man gå fram till segen. Det är
 lite juljökopplingsfärd, mer nu, som
 julett, kan kallas glesad.

Strikledningens främsta områden, tillgren, är
 omöjligt barnslig till på segen. Men linier, hur
 de de ut för, de hemlighets äro
 för alla delar som inte äro inne i den högre
 Socialdemokratien.

Men omman (N° 1114) mera meddelad
 socialist (linken) har jag ju bekant
 om hundra linier hankes och
 äro tänkta utstakade.

Striden skulle om det yttsta komma ut
 på sig om de skanska Kalgrupperna,
 hvart skulle sägas en utkommande
 af personalen vid två ställe begärda, två
 större jernverk och tvänne större jerngruf-
 var, industriell som Svenska Skatts-
 gifningsförmåningens styrke äro de större
 delarna i.

Med äro jökland stryk vid dessa
 verk och med de om i strik kvar-
 stående ^{skanska} grufarbetarna skall man
 omrider framtränga en ny runder-
 handling, och om en äro segen.
 Fullt understöd utstakats om från och
 med mandagen om 1.75 om dagen och
 15 öre för dag för hvare barn. Håll rik-
 tigare ^{om segen} skall en främligare tillförlitlig

alla strykande och haffvas mer salunda än inga
svårigheter skall uppstå för att ämno för alla
dem, som vid Verken gått åter i arbete, ut i
strykt igen.

Men lifves också i den föreställningen
att äfven om stryken kommes att påstå
en längre tid, skall man fattigfarande få
sitta ombesvärade i Bolagets bostäder,
omöjligem otot betalade af någon hundra
lyra. Bolaget, resonerar man, kan ej
kosta ut sina arbetare ut bostäderna,
ty Bankförsamlingen är en egen
församling och församlingen är Bolaget
sjelft, emedan Bolaget eger all jorden,
hvarför Bolaget har en viss försam-
lingskyldighet tillrä om folket har
tagit af sig hufvudet. Dessutom, säger
man, äro alla de strykande, som bo
i Bolagets bostäder, för många för att
Bolaget skulle våga sig på att vraka
dem.

Men man, som jag talte om, trodde
dessa ju ut och fast
Men detta är ju hett och hett en felaktig
fankäng, både jag, Bolaget eger ju samma
hätte som hvarje annan. En arbetare som
framhåder i strykt kan i längden icke
fånkas för bo kvar i sin logerkut, detta är
en järmen som följer för hvars arbete.
Om Ni, som ju är husegare, har en huses-
gäst, som ej betalar hyran, låter Ni honom
bo kvar i oändlighet?

Nej, naturligtvis koster jag ut honom, berättar
man.

Ni, hvarför skulle icke Bolaget hafva samma
hätte? Därför att Bolaget är Högoms Bruks-
församling, det är en hett omah påh med all
församling är en enskild, berättar man.

Denna tankegång är så allmän bland folket och har så skickligen sin upphämmelse uti en annan åsigt, hvarom man långt inman strjken utbrut vilt och brist orsade.

Det talade man namligen om och större delen af folket var af den åsikten, att om strjka utbrut på Höganäs, så kunde denna icke komma att ricka mer än för sin höjd 3: 4 dagar, emedan Staten icke kunde äse och tillåta att Verkets arbeten pågå. Höganäs var ett Bely som lika kunde jämföras med andra Bely. Detta Bely hade af Staten erhållit ett särskildt privilegium, privilegium för stenkolsfärens bearbetande, och om Belyet lät verkombiten ligga stilla, så skulle Staten genast ingripa, upptaga verkombiten och drifva den för sin egen räkning. Derintill var ju Höganäs en egen församling, som man från Statens sida var tvungen att upprätthålla för skattens skull.

Men strjken har nu räckit in på tredje månaden, folket har sett att Staten icke gjort något ingripande, och dermed had man också blifvit trygga uti sin välfärd.

Det var ganska egendomligt att igår morgon äro höra engelskorna sjunga och spela till alls. Den har annars varit tyst, jemt två månaders tid. Så en om återigen lät höra sin gamla välkända röst, var det många som blefvo skrömda och rusade ut, frönde att något ovanligt var på färde. Hvad står på, sparas det, har det utbrutit? Men så hade någon skämtsomt: Tage har börjat arbeta i verkstaden, det är för honom det

kläsa, kunnad man dugande sig, bräckta, och vänder itas in i stugarna för en fryssta om morgonens kaffesurra. Han det var icke endast för Tage som det blåsta, det var för alla dem som ville hörsamma Kalleen, som inget kunnat för, som kunnat vaknade upp till ny kraft.

Genom den stora återgången i arbete, som här och var förmärket, komlos man vid hus- kunnarna och för bunnat. Hade jag kunnat om, hade en om arbetstillig strjka, att strjkan skulle bli så bröplig, så skulle jag min sig och själ aldrig befäat mig om att gå ut i strjka. Strjka och så till säga på att inte veta om en för arbete igång för en, en kunnat haft det bättre.

den 6. Oktober

Onsdagen den 6te. Anmälningarna af arbets- villiga fortgår på fabriksområdet. Fortgår det på detta sätt är snart större delen af fabriksarbetarna ute ur strjkan. Men en del af de anmälda kan ej beredas plats utan på fortfarande stanna kvar i arbets- löshet.

Vid orufoerna kan plats ej beredas flera kunnagare emedan man saknar dragar. Endast behaktet Gustaf Adolf beakteras, de torenna andra behakten ligga nere.

Somliga arbetare är socialistiska om det skall gällas såna härst emat arbetsgiva- varer, Polytet. Men har man på en liten verkstad vid sidan af det egentliga arbetet, då är man också till en del en bygglig och kunnig vordig människas. Se t. ex. på N° 175 om icke han är kunnig givande socialist och kunnig bygglig människas, detta saknar därför att han i den egna

verketiden knalles ihop en del stantar, hvilket
 arbete går under den oskyldiga benämningen
 "fyrstens arbete". Men kan man vara
 arbetsvillig i sin egna verketiden, så skulle
 man väl också kunna vara arbetsvillig hos
 den egentlige arbetsgifvarn, Bolaget.

Jäsa Verketidens arbetare gå åter till arbetet,
 både ni och jag om jager vi också ställa
 och bli villiga både No 175. Sedan Tage
 bröt ryggen och upptog arbetet är det skönt,
 guds försä.

Skilj för mig på vägen gå den lille Karl
 Luggaren No 187, en söt argoniserad, som
 fraget under tiden ställ på post och vakt
 till de arbetsvilliga och som tidigare gif
 sig i becken på, att hon ej jättsse tog i
 husken och upptog något arbete jättan
 alla arbetsvilliga klifvit bortjockade.

Jag sporde honom om huru länge strj-
 ken kom att räkna eller om man inte
 snart tänkte upptaga arbetet. Närman,
 både han, blir arbetet icke så snart uppt-
 taget, strjken kommer antagligen att
 räkna ännu en lång tid. Och vi behöfva
 inte göra oss så besvart, ty om jager vi
 snart underståd. Men vid de andra
 grufoarna anmärker man sig jättan tog
 på den i lädorp både det att det 40 tal
 anmärker sig upptaga arbetet, både jag.

Bara på att det där, ~~timmen~~, de som
 upptaga arbetet vid de andra grufoarna är
 några äldre personer, till de hand.

Öfver på området som ligga utom Strids-
 fältet öppnas af socialistiska republikan
 ena sidorna som varit arbetsvilliga.
 Men jättan visa sin makt och lagges

i ögen fittigt himmel. En arbetsvillig
 sökte i Söndags intress i gästtemplarorden,
 men det socialistiska elementet som
 manganade sig, blef i majoritet och
 verkade personen intress.

Gästtemplarhusets gamle vaktmästare
 har man också försökt skuffa, därför att
 han varit arbetsvillig. Den socialistis-
 ke hujerförsjaren vid biografen
 ansåg det under sin värdighet att
 samman med en sådan person och ville
 hafva honom bort. Biografjagarna
 lyssnade emellertid ej till slikt tal
 och dermed förföll saken.

Äfven inom Templarorden har man
 försökt trakassera sådana medlemmar
 som varit arbetsvilliga. Det är således
 icke längre några nykterhetsarbetare
 såsom påstas, som det gäller, där
 socialdemokratiska politikerna spelar
 in öfverakt, där man tror sig om til-
 lampa detsamma.

Förklaringsföreningens följitför-
 sätare, som påstod att om äfven velat
 hafva tryck på honom, därför att han
 varit arbetsvillig, har lagt ned sitt
 sitt extra arbete, under förklaring, att han
 var rött för förföljelse. Sina hans hand-
 lingssätt är så mycket mer oförklarligt,
 som styrelsen haft ärendet verkanda
 och försökt reda ut detsamma och
 påstod på ett sätt gifva honom sitt
 beskydd.

Den 7. Oktobris Föredagen d. 7de i veckan ha alla de
 anordnade arbetsvilliga upptagit arbetet
 och arbetar som denna afdelning varit en

styrka af omkring 30 man.

Godny Karlsson, sade jag, så jag uppfattade dagen påskade en af de i arbetet följande bränderna.

Godny igen, sade han, och tasta på mycket för helheten.

Nej, fortsatte jag, det var sannoligen något återigen se er i arbetskläderna och i juu verktyget. Hur har det varit under den här långa tiden och hur känns det nu?

Jo, svarade han, det vill jag säga, att det känns riktigt skönt efter slutet för strejken och återigen komma in under arbetande jäkande.

Jaså, säger Karlsson det, sade jag, det vill med andra ord säga att Karlsson får nog af strejken.

Jo, låt på du, infäll han, jag har ju mer än nog. Sen hade jag föresten ju redan i början af sensommar. Det här arbetet kommer att hålla efter och är kommer att gå om innan jag repar mig upp.

Om Karlsson på jänkans haft klart för sig hur striden skulle bli, hade det bli gått med i strejken? frågade jag.

Nej, för ingen del, svarade han, det tror jag ingen hade gjort. Allmänna meningens var, ja, ledningen trodde på en, att det endast skulle ta högst 14 dagars tid.

För att förklarandet om på nytt skulle tillfalla er äro ligger med arbetet, skulle om man inom arbetet lyda en sådan besjallning och på nytt gå ut i strejken? frågade jag vidare.

Vi skulle väl ike vara tokiga hller, som du
 kan, ingen enda af dem som upptagit arbetet
 skulle efterkomma en sådan befallning.
 Alla äro vi ena om att vi ju nog af
 strykt, det blir en lita för hela lifvet som
 nu komma att minnas och som i kommas
 att uppsäpas, ätminstone i i skåpskasket.

Jag hade under stryktens gång sett en
 hel del typer, hvilka alla förtat på
 många egenartade skiftningar. Så hade
 jag också observerat denna bond, som
 troligen med sin innersta vilja blifvit
 inbunden i striden, och ett efterom
 strykten drag ut på tiden, men och med
 böjda midit, striden och dess följande
 tryckte honom sanneligen mycket
 ihvot. Det har ju också ställs respekt
 med sig vara familjeförärgare, så end
 annan vilja lägges hans på ens egen
 fria handling och säger: du får ike,
 du skall ike göra besättning med något
 arbete, ty det fria arbetet är lyst i bane.
 Men hade mannetid det sorgliga
 tillståndet efteråt af en annan bättre
 försörjning lysta ut manens igen, han
 kan sitt hufvud högre upp och se sig med
 glatt mod om den kommande tiden.
 Arbetet lig för handen, mannen vitta,
 att om helan annars häre hel, så skulle
 det bli slag på slag, ja dubbelslag skulle
 lidensfäst klinga högt för arbetaren.
 Och tvärige slag betydde ett slentris kul-
 lade in i källan, han slafs längre på
 fackförövningen i handen efter det han
 för sin upskrälls bekämpa.
 Det var en sammangens ord som bonden

latta, då han både är storstryken och en
 lera för hela lifvet. Under året har
 man sett med ödet storstryk. Wis och
 misshäggningar för det ödet lyge på
 nära till hands och hoppet på lilla fjä-
 tungen. Storstryk, med detta skulle man
 ge sig ut i strid, segra och behärra
 velden för en omstärpa som efter de
 socialistiska principerna.

Men jakts starka vapen för i stället
 plifullt deras gissel. Det hämmar sig,
 också svenska föra strid i den hemar-
 keten är tillintetgjara det, som alla
 människor eftersträvar — friminingen.
 Suför ligger det en stor samning i den
 sällsen: det ena du vin, det andra
 du skall, på följare det gå i dylika
 jett.

Bilderna välla på hastigt i stryktiden.
 Och fastän många sejt sig för det om-
 viktiga, så gifves det ännu många hross
 halvtingar och tankesätt ike så hastigt
 vunderiga förändring, förändring för
 många här i uppgar, liksom tanke-
 petten gå i höst.

Under det jag gick min väg framåt,
 tänkande på de många motsäringes
 som ingynnades i det lilla rummet
 skapabudet, ställa jag på 929.

Röt är han, den mannen, idel eld och
 ligar för socialdemokratien, och
 han skulle hjertans gerna se att det
 socialistiska partiet var som
 helst brät in och klyfve en verk-
 lighet.

Jag hade ofta under stryktiden

Hört hans röst och ståta till för, en om
 men blott här ut, så skulle alltså gå
 begreppet en striden. Nu kunde det ju
 vara nära hand han tänkte, vi hela stryk-
 saken var på upphällningen. Jäg
 sporde honom därför var stryken
 för Högens inställning skulle taga slut.
 Stryken, både Carl Ove, den var icke
 slut så snart, den kommer att märka
 länge än. Det är icke värt tappa modet
 och ge sig i brödet, vi har till för oss
 att stryka för en drifva våra fördringar
 igenom.

Men det brukar och brister ju oförnu-
 infälligt.

Det betyder icke det minsta, både Carl
 Ove, vi ha ännu säkra, byggare starka
 män med oss. Vid Skutskär och flöt
 sedan de omkring står ännu en Rån-
 krus, som telegraferat till Järnsstyrel-
 sen: ge oss ett litet understöd, så
 skall vi strida och uppehålla striden
 hur länge som helst.

Vid de andra grufvorna Bjuf, Biusholm
 och Skutskär, som man byggt på mycket
 för stridens förbättrande, affaller man
 om i andra, anmälningar af allsväriga
 ske deligen, tillde jag.

Ju, det är sannoligen på riktigt att
 så är förhållandet, både Carl Ove, och
 tillde, under det han sig jägrymmet
 ut: det är behäftigt, riktigt behäftigt,
 det är det enda man kan säga om den
 saken. Dessutom vände han mig byggen.

Jag kunde omig märka att han var ju
 försvinnat om, att det, hur som helst

skulle blifva en verklighet, där den socialis-
tiska framtidsstaten höjdes fram såsom
den bästa af allt och mest eftersträfvande.

Senare på kvällen hulle en gäng gubbar
höjer och vänstermän, socialister, arbetare och
arbetsgifvare, blandade hulle om hulle med
hvarandra och förde tal naturligtvis om det
enda man i dessa dagar har att tala om
störstrejken. Ryndamligt är det med
dessa styrande herras socialister, ty aforn
om de tydligen se att de äro fullständigt
besegrade, så villja de för inga viktiga skän-
na detta. Ännu så sent som i dag fram-
skymtar hopp om seger, ännu hoppas man
vinna något.

Så var då nigen: höjen kom fram-
kastade den höjen, hvarupå det kunde
pero att Höjningsmän och Grönbergerna
partiförande höll sig uppe i pris. Jo både
nigen, med anspelning på Höjningsarbetarnas
tidigare köpfantasier af stenkälsverket, det är
väl säkert att Lindqvist icke skall hafva
så lätt för att komma afvar dem, som han
annars beräknat.

den 8. Oktober Fredagen den 8de Aflöring utbetaltes i sig
till 40 Verkstadsarbetare, 17 Elektr: arbetare,
85 diverse arbetare och 155 grufarbetare, i allt
267 menn, med ett belopp af 3,626 Kronor.
Med sin arbetstygka afgir annars denna
aföring till omkring 22,660 Kronor. På den
arbetsturen har arbetarna också förlorat om-
kring 13,000 Kronor.

Åfinga af de äldre arbetarna äro nu häng-
konvade och ledsvade afvar att de gått
med i Strejken, detta ser dessa nu var något
som de för grund af sin ålder kunde hälla

och hämtat litet bli

I fackföreningens första dygn, så baken
 omme var ny, var det många både yngre
 och äldre som spjermade om i det längsta.
 Det kostade ju pengar, mycket pengar strödom,
 och alla sidans förmågor varo katta för
 utlös, resonerade man. Men em efter som
 tiden gick inkullerades den ene efter den
 andre i fackföreningshäran och snart
 voro de, som stodo utanför, ganska få.

En af dem som i långa tider ej brydde sig
 om fackföreningssöndaren var W. 629,
 Högerns främste kalkuggare. Men i lugget
 då stryken bröt ut, hade han af det social-
 alistiska svigerkapet blifvit övertalas
 ingå och sålunda gå med i stryken,
 hvori han också fortfarande kvarstod.
 Det var länge sedan jag såg till honom,
 men omme gick jag en dag till honom.
 Vi upphonn kvarandra på vägen, som så små-
 lade emte kvarandra, ty sligtvis tänkte
 somna tonka om stryken. Jag högg i
 med och frågade: när skal Anders återigen
 böija svänga Svackeckorn? Anders lät
 bara en skratgning, det var ty sligtvis
 paligt för honom hära talas om hockar,
 dessa hockar kvarnns man släp på många
 vackra blantar, och hvilka hockar man nu
 i en par minuters tid icke bytte sig
 om se åt; långt mindre tala om!

Jo, svarade Anders, jag är arbetsvillig när som
 helst och hockorn skulle jag böija svänga
 om det så vare i morgon dag. Bara draga
 projekterna vilt låta bli "stalla". Så länge
 dessa rekta gå nu, löms det sig inte omme
 sig, kugga och draga går icke bra för sig.

Det är en kortig tid, tillade Anders, en tid som han smut skulle vilja ha för slut på, och som han hoppades också snart blef slut.

En strejpare steg upp i folkets pasta och häll tal. Betygmulligt, sade han, att alla strejpare säga så sorgsna och missköttnad ut, då de som de arbetssvåriga vore så glada och förnöjda. Ja, tacka för det! När has bystolös haten företat något glödt? Orsaken till att de strejkande är missköttnad med sin stämning ligger i äppen dag. De ha för ju gäffmunt gjort sig till syndabock för hela strejktips-
historien.

Kvinnorna, hvilka i många fall varit lika ifriga anhängare af strejken som männen, ha för nu slagit om och mand i stället på mönnen att upptaga arbetet. Gjöfva Alfred Larsson tycker att det går för långt. Han sade en dag till sin gubbe: nu har jag en böja arbeta, det kan inte längre gå för det här visat. Men så blef herrns gubbe arg och sade: Hur skulle det se ut om jag upptog arbetet, jag som är så känd ute i byggen och spelas en sådant framstående man inom det socialdemokratiska partiet! Nej, svar, det går inte att jag på det sättet skiljer mig från partiet! Så tid kommer skau jag mig upptaga arbetet, slöt han.

Tänka, sade man i en samling, här står i ledningen en en ordförande i en strejkkommitté lagit sig bakom på våra en han blivit van-sinnig och gjort sig illa. Ja, det undras jag inte på alls, sade Hågonis strejkkommittés ordförande, man kan bli vansinnig för minskan av starstrejk. Jojo, makten har afven lömme

en tjunde af den latinske pælsen: "die transit gloria mundi", den fornesker sig sälem, den gäller ännu den seg: seg är

Den 9. Oktober Lördagen d. 9de. Tillförelsen af lifsförnödenheter är ungefär lika med föregående Lördagen.

Kommunen deremot synes vara något lifligare, berönde deruppå att ett flertal arbetare upptaget arbetet och kommit i åtnjutande af aflönning.

För många, särskildt äldre arbetare, synes stryktvållstindet vara olidligt, besvärligt och missbelåtenhet gör sig gällande för många häll, ty det har gått på tok och dragit för långt ut på tiden, säger man.

Jag talte i dag med en äldre arbetare som nu var så ingerydd öfver ställningen, att man kunde säga honom för en tvästyfver, som man säger. Jag strötade i lång tid emot fackföreningen, både mannen, men så blef jag till sist afsattad skriva in mig. Denne min handling betecknas jag som en största därskap jag gjort, ty hvad skulle jag i fackföreningen att göra, minn till hade förlutit mera mycket bättre den förnten. Jag har nu snart arbetat här 35 års tid och alltid funnit mig tillfreds, och min tid har varit lycklig ända tills nu, då elände pryter in.

Fackföreningen har icke utträtt något gott, den har bara åstadkommit villervalla och elände, det ser jag nu. Att hvad vi kommit i åtnjutande utaf har blifvit utträtt utan fackföreningens hjälp. Hade jag bara varit på klots ännu mig arbetsvillig då 14 dagar gått tillända, så hade jag varit lycklig och haft det bättre ställt för mig, blott mannen.

Olycksbänderna af flera elg har under

dagen inträffat.

En hustru till namnet Svankjö försökte taga sig af dagen genom att kasta sig i sjön.

Kvinnan drags upp och räddades. Abonnens kusliga lefnad och den råa behandling hon af honom fört hade bragt henne att begå den förtviflade handlingen.

Så rusar en skenande häst gatan framåt.

En yngre mansperson försökte taga fot på hästen, men blef omkullslagen, kom under vagnen och skadade sig. Det sig för en stund ganska illa ut. Rullen bars till sjukhus sjukas vid präststugugården. Genom lämplig behandling kom han sig, men hade erhållit en del stygga skrapor.

Att gaveln sprud sig till rymde att Ingeniör Thunström på Katarfabriken skadade sig mycket illa vid pröfning af ^(en) motorbestän. olyckan skedde vid Grefve station. Ingeniör Thunström infördes till Engelholms Lasarett, där han vårdas, och antages skadorna vara af lifsfarlig beskaffenhet.

Nyckterheten, som under större delen af strikpen var så genomgående mönstergjut, är numera, sedan programmet öppnats, förbitat, men smiter nu på ofta ofvordastade personor.

Enom nyckterhetslägret klagas man äfver att spritförsäljningen på Öfve icke handhålls på ett sådant sätt. Så säger man att spritboden visserligen är stängd åt gatan till, men att man genom ingången åt gårdssidan kan få köpa brännvin, hvilket af dem, som äro hemma i lägen, anses vara orätt och stridande emot bestämmelserna i brännvinsförordningen.

Arbetskontingent beväringssprockar återvände
i eftermiddag hem. När strejkan drag
påkvar måste dem vid stationen för en
Åslargöra för den strejksituationen på
platsen, och naturligtvis också för en
åfruktala dem att göra gemensam sak
med de strejkande.

Blockaden emell Skullens Trävarusky är
numera upphäfd, hvort brickeriarbetarna
beträffas, men fortfarande för dess grafarbetare.
När man läser den lilla dagsartikelen i
arbetarbladet "Demokraten" om strejkatgången
i Högens, är den att jälikna vid en dänstas
punga svårskap. Deri omfattas naturligt
om stora statta löften, som äro blifvit svikt
na, om präktiga förhoppningar, som man
satt till vissa arbetargrupper, men som
resultatet i att man sprungit öfver klingan,
som termen lyder, och på sin sätt bekymret
öfver offrandet af vissa kamrater, särskildt
strejkkommitténs ordförande. Icke desto
mindre uppmärksammas likväl till förtroende kamp.
"Häls ut, så avslutas den artikelen. Men
borde i stället på som avslutning "Ora
pro nobis domini", hvilket ju skulle
kunna åfruktas: "Herre båd för oss".

Om man undantager dygerna onsdag och
tis dag, som varit rygniga, hafva alla
åfriga veckans dagar förtat solsken och
väskert väder, något som också är
beskäftigt för den påbörjade betskörden.

Den 10 Oktober Söndagen den 10de. En ryekte förmlar om
strejken nu ändligen inom den närmsta
tiden skall avslutas och måste derom
afhållas i dag. Socialdemokratiska ungdoms
klubbens afhållas också måste och

inlynder till diskussion om storstrejken.

Föreläsningen i Fivali beröres af fabrikkare, ty bligen äro de icke troligast af att besöka det stället.

Den 11. Oktober

Åbändagen d 11te. Vid gårdagens möte blef beslutat att grufvarkitarna skole återupptaga arbetet, och utsägs en deputation bestående af Grufvarkitarna Mr: Imoberg och Persson Jönsson samt Bankarkitaren K. P. Persson att underhandla med Kaptenen om på hvilka villkor arbetet får upptagas. Sedan detta blifvit klergjort, har man för afsigt gå fram och i massor och anmala sig till arbetet.

Som Kaptenen är bortrest, afvaktar man också hans hemkomst.

Men ordningen för arbetets återupptagande är ju förut bestämd, hvadan arkitarnes förordningar om underhandling är öfverflödig.

Den 12. Oktober

Tisdagen den 12te. Med anledning af Kaptenens bortoreo har inga underhandlingar kunnat upptagas och inga ^{gruf}arkitaren har anmält sig ^(återgå) enligt förut gifna bestämmelser. Sedan står således för samma ståndpunkt och strejken kan sägas fortvara, fastän i förminskad skala.

Kan det vara riktigt, både en socialtiskt sinnad arkitare till mig, att sådana personer som Rosengvist och Nils Svensson, hvilka numera icke äro arkitaren, uppträda och tala i folkets sak. De hafva ju inget omvörning för folket. Nej sannoligen, både jag, är detta icke rätt, de föra en bak om lyuset och hafva endast till mål lefva godt för er bekostnad. Det syns också som om man börjar vaka upp och får ögonen just öppna för de många skryteler som

innastat sig i arbetarkörens för Högenäs.

Gamma bestående för stämningen är de
gyltanden som om jällen. På häll där man
föret på en sin lit ten arbetarkörens
öfvelning säger man nu en man icke
skall på en tro ten den herra, liksom
som också skall försörjning i folkets
sak för lägr föredrag.

den 13 Oktober

Onsdagen d 13de. En af arbetarna utses
deputationen har i sig inställt sig hos
Kaptenen för att underhandla om villkoren
för de ännu i strejken kvarstående arbetar-
nas återupptagande af arbetet. Men som
villkoren sedan under strejkens gång
plifvit utstakade och delgifna, kunde
samt icke blifva enmaldiga in en för
och en som ville ha arbete hade en var för sig
anmält sig hos respektive arbetschefer, hvarvid
sedan besked skulle hemnas för hvad sätt
och när arbete kunde besedas.

Dermed brast för de strejkande den sista
ankarjörtörningen för den ena mera i
skrift kommand strejkskutan, hvilken
också kastades in på grundt vatten, där
den mer och mer högg sig fast och ohjälpe-
ligt strömdade.

Läckor, ja stora hål hade under seg-
latsen för det upphädda hafvet uppstått.
Och då vinn man gjorde en generallösning,
då kom man till den slutslutsen: sku-
lan duger ej att reparera, den måste kon-
demneras, ty den har blifvit totalt
vrak.

Men som stormen numera är så
välbarn, den har bedarrat sig, har man
bestutut att stanna omkring till i morgon,

men så lemmer eller man det i spillros gangna
vraket, går i land och sätter järnspä
fast mark.

den 14. Oktober I Orbdagen 14 Oktober kallas ridern
upps för att visa afslutningen af det
stora skivspelet, där de agerande
skivspelarna äro folket sjuvva.

Demmed dy kommer nog att länge
fronsta för folket som de stora, stolta
ordens och läftenas kapitulationsdag.

Likt en i sjönis stadd besättning har
Hägenäs alltare ärdtligen jernit för
fäst berga sig i land, efter att i 72 dagars
tid hafva drifvit omkring på uppförde
hop, och kämpat om det omöjliga.

Det var en ovanligt vackra, mild och mjukt
benhöst dag, som kapitulationen förenigick.
Att något ovanligt var på fästet fick man
genast klart för sig, så man sig den
större del folk, som från alla infartsvägar
garnad sökte sig fram till Torgat, och
grupperade sig vid Ankerbergs och Karlssons
hushörnor.

Bländ hoparna sigos många kända
ansigten. Dessa ansigten hade tidigare
förlästat en annan skiftning, lysande af
stort segeröfverhet. Men nu lig öfver dessa
ansigten en slö likgiltighet och man kunde
tydligt se en längtan efter att det snart
skulle vara öfverstämnet.

Lovliga hade blivit sig i stess under
det andra iske räkande på roga med
sin yttre människas. Ty de monspelat
kommede i 72 dagars tid och i utjout
mycket skivspelareafvode, så var det
heller iske så roga med utseendet.

Riden tidigt hade man börjat sin benossan-
vandring och så det led bortåt motiden
på förmiddagen voro grupperna fulltaliga.

För den större delen voro blickarna riktade
på Kontorsbyggnaden, derinom skulle
dessa äre afgöras. Och så bestode man
sina blickar på hvarandra, liksom ville
man säga: Hvem skall börja. Småt var ^(man)
emellertid stadt på vandring, Kontorsför-
stugan fylldes, man stod i kö, och så
hade man gjort hvad man i den första
tiden iske drömda om, man hade erkänt
och gifvit helge åt det gamla utådriga
gudsordet: "Hittintills skall du komma
och iske vidare, här skola dina stolta
bågar sätta sig." Man hade alltså uppr-
gifvit den häfslösa kampen och läng-
tade nu efter det enda säkra - arbetet.

Andra grupper gingo med strjanda sty-
vigen uppåt eller ut på Stalgårdsvegen,
jäs äre hos sina arbetschefer handla precis
liksom grufarbetarna armåla sig och
längtan efter äre småt åter för komma in i
arbetstagen.

Så fort man hunnit uträta sin ärende
hastade man hem till sina stugor, det
var liksom om man skändes jäs äre ston-
nad kvar på torget.

Bortåt elfotiden var äre öfver och
samballet hade återtagit sitt vanliga
utseende. Riden hade kallats ned,
ty sista akten i Storstycken på Hagorn
var utspelas, samballet hade blifvit
peppriakt från en obbyggig marriott.

Sed nu äre pånnda blifvit ofvartin-
det, både nigon; det är ju äre fullständigt

medelg som arbetarna lidit genom stor
straffen.

Nej, svarade en arbetare, vi har icke lidit
mycket medelg utan tvärtom gjort en
mycket stor vinst.

Vinst? huruden ser den vinsten ut? Spasas
det vidare.

Jo, svarade samma arbetare, vi ha för
sändtligen blivit fria människor. Jä
för min del kommer hiten efter icke att
lyda någon socialistisk partiförning.

Är det egen fria vilja kommer jag själv
att bestämma öfver, den kommer hiten
efter att bli en min partiförning. Menligen,
tillade han, är erfarenheten elyskippit,
den har bestat åtskilligt, men för mig
är det ändå en mycket stor vinst att
ändtligen vara en fri man.